

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ลักขณา	จาดกานนท์
ธนพรรณ	บุญรัตกลิน
ดวงรัตน์	แซ่ตั้ง
เหนิส่า	ไชยบุระ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้ (งานวิจัยสถาบัน)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Development Management Education Quality Assurance

for faculty of Home Economics Technology

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ลักษณ์ จาดกานนท์
ธนพรรณ บุญรัตกลิน
ดวงรัตน์ แซ่ตั้ง
เนนิสา ไชยบุระ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้ (งานวิจัยสถาบัน)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 2) พัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการบริหารงานประกันคุณภาพ 82 คน และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลแบบประเมินค่า 5 ระดับและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย(ร้อยละ73.17)อายุ 31–40ปี (ร้อยละ29.27)ศึกษาระดับปริญญาโท ประสบการณ์ทำงาน11-15 ปี(ร้อยละ45.13) ตำแหน่งอาจารย์ (ร้อยละ40.25) ไม่เคยเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพ(ร้อยละ86.59)ได้รับข้อมูลประกันคุณภาพระดับปานกลาง(ร้อยละ42.69)เห็นว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพทำให้เกิดการพัฒนางานที่ทำระดับปานกลาง(ร้อยละ39.02) พอใจระบบประกันคุณภาพระดับปานกลาง(ร้อยละ42.68)

การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพระดับมาก คือ คณะสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพ(ค่าเฉลี่ย 3.62) และผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วม ทุ่มเทพยายามในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ (ค่าเฉลี่ย3.51) โดยภาพรวมทุกประเด็นคำถามในการมีส่วนร่วมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านบริการวิชาการแก่สังคม ด้านวิชาการ เมื่อประมวลผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.49, 3.43, 3.42, 3.41 ตามลำดับ)

ผู้ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาและอุปสรรคในการประกันคุณภาพ ต้องการให้มีการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพโดยปรับปรุงวิธีบริหารจัดการงานที่ทำให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพที่มีหลายเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ลดภาระงานเอกสารด้วยระบบสารสนเทศหากเกิดปัญหาการเปลี่ยนบุคลากรก็สามารถจัดเก็บข้อมูลการรายงานผลการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพ คือ ต้องสร้างความเข้าใจความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับให้เห็นความสำคัญ เกิดความร่วมมือ ประสานการทำงานด้วยระบบ PDCA การจัดการความรู้ การเสริมแรงจูงใจและการยกย่องชมเชยจะช่วยเพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรวางแผนในการดำเนินงาน หาวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยระบบสารสนเทศ ข้อมูลที่อยู่ในส่วนกลางต้องส่งให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่เปลี่ยนแบบเก็บข้อมูลบ่อยๆ ไม่ขอข้อมูลซ้ำซ้อนก็จะทำให้เกิดการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วม

คำสำคัญ : การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา การมีส่วนร่วม

ABSTRACT

This Research possesses the purposes that were, 1) to study the state of collaboration in quality assurance of Faculty of Home Economic Technology, 2) to develop the quality assurance administration of the faculty. The tools have been employed in this research were the collection of 82 questionnaires about quality assurance administration and 5 interviews to specialist. The analysis of quantitative data has employed descriptive statistics using mean and standard deviation as the tool of measurement and the results were evaluated in 5 degree of evaluation form and data content analysis has also been performed. The results of this research could be summarized as follows.

The major part of the respondents was female (73.17%). The average age was 31–40 years old (29.27%). The education background was Master Degree with 11–15 years of work experience (45.13%). The respondent were lecturers of the institute (40.25%). They have never been quality auditor (86.59%), have obtained the data of quality assurance in medium degree (42.69%), and have opined that the performance of quality assurance would assess the general work in medium degree (39.02%), and satisfied with quality assurance system in medium level (42.68%).

The high degree of collaboration in quality assurance was that the faculty encouraged the collaboration in quality assurance (\bar{X} 3.62) and the respondent of questionnaire and that the respondent of questionnaire participated in involved task in order to reach the aim of the result (\bar{X} 3.51) All the questions at collaboration in medium level (\bar{X} 3.17).

The result of developing the quality assurance administration of the faculty in research, art and culture maintaining, academic service and education field show that overall parts were in high level (\bar{X} 3.49, 3.43, 3.42 and 3.41)

The respondents confronted problems and obstacles in quality assurance and required the development in quality assurance by modifying method of administration with the aim that the participators could avoid the problems and could reduce load of administrative part of the task.

According to the interviews to specialist, the most important problems of quality assurance should be established in order to provide essential and sufficient data and knowledge to the related operators. The involved institution should perform the appropriate plan in order to earn extensive of data and avoid the frequently alternating of data collection form.

Key word : The quality assurance administration, collaboration

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยสถาบันฉบับนี้ สามารถดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ชญาภัทร์ กีอาริโอ คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่สนับสนุนและเห็นความสำคัญของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ขอบพระคุณคณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้พิจารณาสนับสนุนการให้ทุนวิจัย

ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์วัลย์ หุตะโกวิท รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วตา ชาวเหลือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงแข สุขโขและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ พิรพัชระ ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพการศึกษา ในการให้สัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

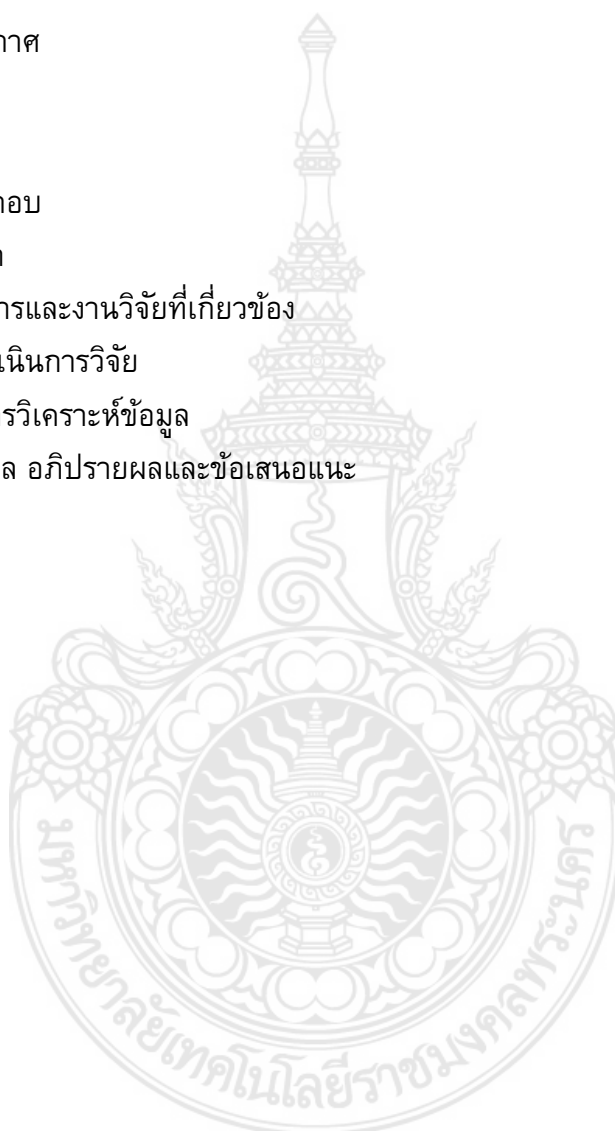
ท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบุคลากรคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการทำวิจัยโดยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทำให้การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลักขณา จาตกานนท์
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บัญชีตาราง	จ
บัญชีภาพประกอบ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	91

บัญชีตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	7
2.2	36
2.3	38
3.1	42
4.1	46
4.2	49
4.3	53
4.4	59
4.5	65
4.6	71

บัญชีภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 แผนการดำเนินงานในการจัดการระบบประกันคุณภาพภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	20
2.2 แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	21
2.3 การบริหารจัดการที่ประกันคุณภาพสถานศึกษา	25
2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งคณะได้มีการใช้ระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นภารกิจหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงาน มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แล้วจัดทำรายงานผลการดำเนินการเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2552)

ทั้งนี้ แต่ละหน่วยงาน จะต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุมดังกล่าว ประกอบกับในปีพ.ศ. 2553 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้มีการทบทวนองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และความเคลื่อนไหวด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553, 2553) รวมทั้งยังมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม(พ.ศ.2554-2558) ระดับอุดมศึกษา และการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง โดยคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มุ่งหวังว่าการดำเนินการประกันคุณภาพที่เน้นความสำคัญที่กระบวนการในการบริการการศึกษาและระบบบริหารจะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้รับบริการซึ่งได้แก่ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการในตลาดแรงงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาทุกกลุ่ม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการดำเนินงาน

ในแต่ละปี เพื่อนำผลมาประมวล และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินตนเอง ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 10 องค์ประกอบ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบการประเมินของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. และ นโยบายรัฐบาล (3D) แม้จะมีการบูรณาการความร่วมมือ แต่ยังคงมีเกณฑ์การประเมินหลายมาตรฐาน ที่อาจส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงาน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องในการรายงานผล หรือการดำเนินงานประกันคุณภาพในคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ สายวิชาการ ที่เป็นผู้ปฏิบัติภารกิจหลัก 4 ประการ ดังกล่าว ถ้าหน่วยงานไม่พัฒนาระบบการบริหารงานประกันคุณภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ อาจทำให้ส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานปกติได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้การประกันคุณภาพประสบความสำเร็จ ต้องมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ลดภาระงานเอกสารเพื่อให้ครูอาจารย์ ทำหน้าที่สอนอย่างเต็มที่และเนื่องจากศักยภาพแต่ละหน่วยงานไม่เท่ากันแต่การประเมิน อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกันทำให้เกิดปัญหา ดังนั้นอาจจะต้องปรับเกณฑ์ให้เหมาะสมกับ สถานศึกษาแต่ละแห่ง ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารเขตพื้นที่จะต้องมีความเข้าใจหลักการ ประกันคุณภาพ จะทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ การกระจาย อำนาจให้กับสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลจะทำให้มีการบริหารอย่างเหมาะสม และพัฒนาได้เร็ว ขึ้นและมีประสิทธิภาพโดยที่ ชุมชน รัฐและทุกภาคส่วนในสังคม โดยเฉพาะต้นสังกัดต้องให้ ความร่วมมือสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง และสุดท้ายถ้าสามารถทำได้ทั้งหมดดังที่กล่าว มาแล้ว จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกันคุณภาพอย่างแน่นอน

ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร ในฐานะผู้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาและต้อง ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดทุกระดับ ให้การดำเนินการประกันคุณภาพเป็นไปด้วย ความเข้าใจ เกิดประสิทธิผล และแนวปฏิบัติที่ดีในด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับบุคคล สาขาวิชา แผนกงาน ฝ่ายที่กำกับดูแล ไปจนถึงหน่วยงาน ระดับคณะ โดยคาดหวังว่าหากมีการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาในคณะ เช่น การหาวิถี หรือแนวทาง ในการที่จะทำให้บุคลากรในคณะทุกระดับมีส่วนร่วมในการ ประกันคุณภาพที่มีหลายเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ซึ่งแต่ละงาน มีเอกสารข้อมูลจำนวนมากจะต้องใช้เวลาในการสืบค้น หรือหากปัญหาการเปลี่ยนบุคลากรใน การทำงานก็จะสามารถดำเนินการจัดการงานได้ การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานอย่างเป็น ระบบ มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาระบบการบริหารการประกันคุณภาพการศึกษา

และนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดีในด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

1.2.2 เพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ศึกษาการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เฉพาะภารกิจหลัก 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 สามารถพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีหลายเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับคณะ

1.4.2 เผยแพร่องค์ความรู้ที่มีคุณประโยชน์ต่อวงการศึกษและการวิจัย เป็นแบบอย่างการบริหารงาน และเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานโดยผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานต่อไปได้

1.5 นิยามศัพท์

การพัฒนาการบริหาร (Development Management) หมายถึง กระบวนการ วิธีการ แนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับระบบและวิธีปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา ในขณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้ได้กลไกของระบบ วิธีดำเนินงานที่เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพในการที่จะปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจ เป้าหมายขององค์กร หรือตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้

การประกันคุณภาพการศึกษา (Education Quality Assurance) หมายถึง การทำ กิจกรรม หรือการปฏิบัติการกิจหลักอย่างมีระบบ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีการ ประกันคุณภาพภายใน การประกันคุณภาพภายนอก ด้วยการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพและมาตรฐานตามตัวบ่งชี้ ของการจัด การศึกษาระดับอุดมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 การพัฒนาการบริหารงาน

การพัฒนาการบริหารงาน แนวทางหรือวิธีการบริหารงาน อาจเรียกแตกต่างกันไป ซึ่ง วิรัช (2551) กล่าวว่า เรียกแตกต่างกันตามยุคสมัย และเกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น กระแสโลกหรืออิทธิพลของประเทศมหาอำนาจที่แพร่กระจายหรือส่งออก แนวทางหรือวิธีการบริหารงาน โดยส่วนหนึ่งเข้ามาทางวิชาการหรือตำราหนังสือที่นักวิชาการได้รับอิทธิพลหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่วนปัจจัยภายใน เช่น การให้ความสำคัญหรือยึดถือแนวทางหรือวิธีการใด ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ในสมัยที่พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้นำคำว่า "การพัฒนา" มาใช้กันอย่างแพร่หลาย ขณะที่สมัย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นำคำว่า "การบริหารจัดการ" มาใช้อย่างแพร่หลาย

การพัฒนาการบริหาร อาจแยกใช้เป็นสองคำ คือ การพัฒนา (development) กับการบริหาร (administration) ทั้งนี้ ชาญชัย (2554) กล่าวถึง การพัฒนาการบริหาร ว่ามีความหมายหลายอย่างในหลายๆ องค์การ หมายถึง การพัฒนาผู้บริหารในทุกระดับ ตั้งแต่หัวหน้างานระดับต้นจนถึงผู้อำนวยการระดับสูง ในบทความนี้หมายถึงผู้บริหารระดับกลาง นั่นก็คือการพัฒนาผู้บริหาร ระดับหัวหน้างาน เป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจนแล้วว่า องค์การมองหาผู้บริหารที่ไม่เพียงแต่ทุ่มเทความพยายามเท่านั้น แต่ยังทำให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์อีกด้วย นอกจากนี้ ผู้บริหารควรจะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับหัวหน้างานที่รายงานต่อเขา จุดประสงค์เบื้องต้นสำหรับการพัฒนาการบริหารก็คือ การช่วยเหลือผู้บริหารให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ผลิตผลพลอยได้อย่างหนึ่งคือ การเตรียมผู้บริหารระดับกลางสำหรับตำแหน่งการบริหารระดับสูง โดยในบางองค์การ ให้การฝึกอบรมและการพัฒนาแก่ผู้บริหารระดับกลางเพื่อให้คุ้นเคยกับการฝึกอบรมและการพัฒนาที่จะให้แก่หัวหน้างานระดับต้น ยกตัวอย่างเช่น หลายปีมาแล้วที่ A.O.Smith Corp มีการพัฒนารายวิชาการ

ฝึกอบรมที่มีความยาวสิบแปดชั่วโมงสำหรับหัวหน้างานระดับต้น เนื้อหาของรายวิชารวมถึงการเรียนรู้งานของหัวหน้างาน การพัฒนาตัวเอง การจูงใจ การสื่อความหมายและวินัย ก่อนที่จะนำเสนอโปรแกรมแก่หัวหน้างานระดับต้น รายวิชาหกชั่วโมงของโปรแกรมถูกนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงเพื่อขออนุมัติก่อน และผู้บริหารระดับสูงอาจได้รับประโยชน์จากรายวิชาดังกล่าวด้วย เหตุผลสำคัญคือ เพื่อให้ผู้บริหารระดับกลางรู้สึกว่าการฝึกอบรมอะไรที่ผู้ใต้บังคับบัญชาควรจะได้รับ โดยมีเขาเป็นตัวอย่างเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ และเพื่อสอนทักษะซึ่งจะช่วยการทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.1.1 ความรับผิดชอบสำหรับการพัฒนาการบริหาร วีระวัฒน์ (มปป.) กล่าวว่า ผู้บังคับบัญชาทุกคนต้องตระหนักในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ในงานบริหารของคน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน ควรรู้จักโครงสร้าง ขอบเขต และอำนาจหน้าที่ของตนเอง คำพูดที่กล่าวว่า “อำนาจหน้าที่เป็นของได้มาโดยยาก แต่การใช้อำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมนั้นนับว่ายากยิ่งกว่า” คงเป็นข้อเตือนนักบริหารหรือผู้บังคับบัญชาทั้งหลายเป็นอย่างดี ข้อสำคัญควรระลึกว่าอำนาจหน้าที่ที่แท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการยอมรับ และร่วมมือจากผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยเป็นสำคัญ ทั้งนี้ความรับผิดชอบสำหรับการพัฒนาการบริหาร นั้น ชาญชัย (2554) กล่าวว่า ระดับของความมีประสิทธิภาพของการพัฒนา มีความรับผิดชอบใน 3 ระดับ ซึ่งไม่เพียงแต่อธิบายปรัชญาที่ดีเท่านั้น แต่ยังให้พื้นฐานสำหรับนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรขององค์กร เพื่อดำเนินการหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าว ขั้นตอนดำเนินการตามหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการพัฒนาบริหาร จึงมีความจำเป็น ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 หน้าที่ความรับผิดชอบสำหรับการพัฒนาบริหาร

หน้าที่รับผิดชอบ	การพัฒนาบริหาร
1. ผู้บริหารแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบ ต่อความเจริญและการพัฒนาตนเอง	1. ผู้บริหารทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุง 2. ผู้บริหารเต็มใจในการใช้เวลาบางส่วน ของตนเองเพื่อพัฒนาตนเอง 3. ผู้บริหารเต็มใจใช้เงินบางส่วนของตนเอง เพื่อการพัฒนาตนเอง
2. ผู้บริหารแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบ สำหรับการพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชา	1. ผู้บริหารดำเนินการประเมินผล การปฏิบัติงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา 2. ผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาระบุความต้องการในการพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชา 3. ผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาพัฒนา แผนการปรับปรุงการปฏิบัติงาน 4. ผู้บริหารสอนแนะผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อ ช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงาน
3. ทุกระดับการมีหน้าที่รับผิดชอบสำหรับ ความเจริญและการพัฒนาผู้บริหาร ทั้งหมด	1. องค์กรจัดงบประมาณสำหรับการพัฒนา บริหาร 2. องค์กรจัดให้มีแหล่งบริการสืบค้นข้อมูล 3. องค์กรสนับสนุนให้ผู้บริหารเข้าร่วม ในสมาคมวิชาชีพ 4. องค์กรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ ประเมินการพัฒนาภายในและการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหาร ภายนอก

ที่มา : ดัดแปลงจาก ซาญชัย (2554) หน้าที่รับผิดชอบสำหรับการพัฒนาการบริหาร

2.1.2 การพัฒนาการบริหารสถานศึกษา วีระวัฒน์ (มปป.)กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา อาจแบ่งได้เป็น 2 อย่าง คือ

1) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นส่วนสำคัญก่อผลกระทบมากมายต่อสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา และต่อการบริหารการศึกษา อิทธิพลจากปัจจัยภายนอกอย่างกว้าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความเจริญทางเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากปัจจัยภายใน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของระบบงาน นโยบาย การบริหาร คน และงบประมาณของสถานศึกษา เป็นต้น

ผู้บริหารต้องเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสถานศึกษานั้น อาจเกิดได้ทั้งจากปัจจัยภายนอกและภายใน และล้วนมีส่วนก่อให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอน และที่สำคัญที่สุดก็คือ การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นที่แน่นอนว่าไม่ว่าทางใด ก็ทางหนึ่งในที่สุดแล้วก็จะต้องมีผลกระทบต่อตัวนักเรียนซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการจัดการศึกษานั้นเอง

วีระวัฒน์ (มปป.)กล่าวอีกว่า โดยทั่วไปแล้วการเปลี่ยนแปลงภายในมักเกิดเนื่องจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอก แต่ก็มี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในองค์กรหรือสถานศึกษาที่เกิดจากผลของปัจจัยภายในเองโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพิจารณาดูให้ถี่จะพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลกระทบก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ เรื่องของคนในสถานศึกษานั้นเอง บุคลากรมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในอย่างมาก ซึ่งบางครั้งการเปลี่ยนแปลงในอันเนื่องมาจากคนนี้อาจเกิดขึ้นโดยปราศจากสาเหตุหรืออิทธิพลของปัจจัยภายนอกอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เป็นเรื่องที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของคนในองค์กรนั่นเอง และคนที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในองค์กรหรือสถานศึกษามากที่สุดก็ไม่ใช่ใครอื่นแต่คือ ผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง บางครั้งการที่ผู้บริหารเปลี่ยนแปลงความคิดเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ ไม่ว่าจะใช้หรือไม่ใช้วิธีสหัตศน์อันก้าวไกลหรือไม่ก็ตามผลที่เกิดก็คือ ผู้บริหารท่านนั้นสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้อย่างไม่คาดฝัน คงจะเคยได้ยินกันว่าครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ อาจไม่ทันตั้งตัวอาจมีคำสั่งแบบสายฟ้าฟาดเมื่อใดก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร การเข้ามารับตำแหน่งใหม่ การใช้อำนาจการตัดสินใจเป็นการแสดงให้คนที่อยู่ในองค์กร และแม้กระทั่งผู้ที่เกี่ยวข้องนอกองค์กรได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงการถ่ายเทอำนาจ ซึ่งแม้ว่าในทางบริหารถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา และมีคำพูดทางการบริหารที่ผู้บริหารสากลยอมรับคือ “อำนาจเป็นธรรมชาติ” แต่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเช่นนี้ย่อมไม่เป็นผลดีเพราะเมื่อใดก็ตามที่เกิดการเปลี่ยนแปลงย่อมต้องมีการต่อต้านและถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นโดยไร้สาเหตุที่สมควร การต่อต้านย่อมมีมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากผู้บริหารแล้ว ตัวบุคลากรอื่น ๆ ก็เป็นปัจจัย

ภายในของการเปลี่ยนแปลงด้วย การที่บุคลากรต่อต้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บริหาร ไม่รักษาระเบียบวินัย ไม่ให้ความร่วมมือหรือใส่ใจในการปฏิบัติหน้าที่ก็เป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประสิทธิภาพขององค์กรทั้งสิ้น เช่น เรื่องของระบบงาน เรื่องของนโยบาย เรื่องของวิธีการบริหาร ตลอดจนเรื่องของงบประมาณก็เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อการบริหาร การเปลี่ยนแปลงอย่างมากด้วย การที่นโยบายเปลี่ยนแปลงจะมีผลต่อการทำงานมากบางกรณี อาจกระทบทั้งระบบงาน เพราะนโยบายเปรียบเสมือนหลักการสูงสุดที่ทั้งผู้บริหารและบุคลากรทั้งหมดต้องยึดถือและปฏิบัติตาม เมื่อมีการเปลี่ยนหลักการใหญ่ที่สุดขององค์กรสิ่งต่าง ๆ ที่เคยปฏิบัติกันมาย่อมใช้ไม่ได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สอดคล้องกับนโยบายที่เปลี่ยนแปลงใหม่ด้วย แน่นนอนเมื่อนโยบายเปลี่ยน ระบบงานที่เคยมีอยู่ ใช้อยู่ก็ต้องได้รับความกระทบกระเทือน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง วิธีการบริหารก็อาจต้องเปลี่ยนแปลงตามไปเพื่อให้เกิดความสอดคล้องหรือสมดุลกันให้มากที่สุด

2.2 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับโดยให้สถานศึกษาจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพภายนอก และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นภารกิจหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงาน มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แล้วจัดทำรายงานผลการดำเนินการเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เปิดเผยภายหลังเปิดการประชุมแนวปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีประกันคุณภาพที่โรงแรมรอยัลริเวอร์ โดยมีผู้บริหารองค์กรหลัก ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกระดับ และผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประมาณ 800 คน ว่า กฎกระทรวง

ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีประกันคุณภาพ ฉบับที่ได้ประกาศใช้ใหม่ ตนได้ลงนามแล้ว เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2553 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นกฎกระทรวงฯ ที่ครอบคลุมแนวทางการประกันคุณภาพครอบคลุมการศึกษาทุกระดับ ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา และประกันคุณภาพทั้งภายใน และภายนอก นอกจากนี้ ยังมีแนวทางในการกำหนดการประกันคุณภาพไว้ชัดเจน คือการติดตาม ประเมินผล พัฒนาคุณภาพทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้มีการรายงานผลให้คณะกรรมการสถานศึกษาและสาธารณชนทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการติดตามคุณภาพการศึกษาให้ยั่งยืนโดยได้มอบรองศาสตราจารย์ชอง จันทรางศุ เลขานุการสภาการศึกษา จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือ และเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 ที่ต้องการเห็นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก การประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกจะเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่จะทำให้เห็นความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาและการบริหารการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาในแต่ละระยะได้อย่างชัดเจน

การประกาศใช้กฎกระทรวงฯ (2553) เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2553 กฎกระทรวงฯ ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก 2 หน้า 22 - 35 ซึ่งเหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ทั้งนี้ ระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และมาตรา 47 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ โดยให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 กฎกระทรวงฯ ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก 2

หน้า 22 - 35 กล่าวไว้ โดยในการดำเนินงานวิจัยนี้ ขอคัดลอกเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษา ตามกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว ประกอบด้วย ดังนี้

2.2.1 ความหมายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้กฎกระทรวงฯฉบับนี้ ได้ให้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1) การประเมินคุณภาพภายใน หมายความว่า การประเมินคุณภาพ การจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกำหนดสำหรับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้น หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแล สถานศึกษา

2) การประเมินคุณภาพภายนอก หมายความว่า การประเมินคุณภาพ การจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ มหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

3) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา หมายความว่า กระบวนการติดตาม ตรวจสอบ ความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และจัดทำ รายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการเร่งรัดการพัฒนา คุณภาพการศึกษา

4) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายความว่า กระบวนการพัฒนาการศึกษา เข้าสู่คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยมีการกำหนดมาตรฐาน การศึกษา การจัดระบบและโครงสร้าง การวางแผน และการดำเนินงานตามแผน รวมทั้ง การสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและ เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน

5) สำนักงาน หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา(องค์การมหาชน)

2.2.2 ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนา มาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1) การประเมินคุณภาพภายใน โดยให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพ ภายในอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ด้วยการสนับสนุนจาก หน่วยงานต้นสังกัดและการมีส่วนร่วมของชุมชน

2) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยรายงานนั้นต่อสาธารณชน

3) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยสถานศึกษาต้องนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

2.2.3 ระบบการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ต้องประกอบด้วย

1) การประเมินคุณภาพภายนอก ให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการดังต่อไปนี้

1.1) เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.2) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

1.3) สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาระดับชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน

1.4) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

1.5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ อุตสาหกรรม องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

1.6) ความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรักฎษา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของสถานศึกษา

ในการประกันคุณภาพภายนอก ให้สำนักงานทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่วัดด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา

มาตรฐานที่วัดด้วยการบริหารจัดการศึกษา

มาตรฐานที่วัดด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

มาตรฐานที่วัดด้วยการประกันคุณภาพภายใน

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำการประเมินคุณภาพภายนอกจากมาตรฐานอื่นเพิ่มเติมจากมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานประกาศกำหนดมาตรฐานอื่นได้โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี วิธีการในการประกันคุณภาพภายนอก ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานกำหนด

2) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา โดยหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

2.2.4 คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ภายใต้กฎกระทรวงฉบับนี้ ระบุในข้อ 30 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา” ประกอบด้วย

- 1) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ
- 2) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ
- 3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำ แนะนำ ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา จากผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หรือการประเมินการจัดการศึกษา จำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งบุคคลที่ไม่เป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

2.2.5 หลักการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยยึดหลักดังนี้

- 1) หลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

- 2) หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้พิจารณาจาก

- 2.1) ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

2.2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้

2.3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

2.2.6 แนวปฏิบัติวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งให้ใช้แนวปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

4) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังต่อไปนี้

4.1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ

4.2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์

4.3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน

4.4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น

4.5) อุปกรณ์การศึกษา

4.6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา

4.7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

4.8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควรให้

แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2.7 กรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อผลการประเมินคุณภาพภายนอกแสดงว่า ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือพร้อมแสดงเหตุผลที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แก่หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษานั้น และให้สถานศึกษานั้นปรับปรุงแก้ไขโดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและดำเนินการตามแผน เพื่อขอรับการประเมินใหม่ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินครั้งแรก และให้สถานศึกษาเสนอแผนพัฒนาคุณภาพต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาอนุมัติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน

ในกรณีที่สถานศึกษาไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลา ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่น แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

2.3 ระบบประกันคุณภาพ (Quality Assurance)

2.3.1 ความหมายของระบบคุณภาพ โดยทั่วไประบบคุณภาพ หมายถึง โครงสร้าง กระบวนการ ระบบและทรัพยากรต่างๆ ในองค์กรที่จำเป็นในการจัดการคุณภาพ ระบบคุณภาพในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ แต่ไม่ว่าจะจะเป็นระบบคุณภาพใด สำคัญอยู่ที่ กระบวนการบริหารจัดการคุณภาพที่มีการวางแผนคุณภาพ มีการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายใน โดยวงจร PDCA (Plan – Do – Check – Action) เป็นการปฏิบัติ โดยบุคลากรของสถาบันการศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษา กระบวนการสำคัญของการประกันคุณภาพ ประกอบด้วย

1.1) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยสถาบันการศึกษาจัดระบบและกลไกการควบคุมภายในขององค์กรประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตนักเรียนหรือนักศึกษา เช่น ประกาศนโยบาย การประกันคุณภาพการศึกษา การแต่งตั้งคณะกรรมการและผู้รับผิดชอบ มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อจะประกันว่ามีการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยการควบคุมปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพ การควบคุมดังกล่าวเน้นที่ระบบการกำกับดูแลตนเอง

(Self – Regulating System) ในระดับบุคคล คณะวิชา แผนกงาน กรม/กอง และสถาบัน ประกอบด้วย

1.1.1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษา กำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และจัดทำข้อมูลพื้นฐานการศึกษาไว้เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพต่อไป

1.1.2) การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน หน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาจัดทำแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ในด้านการพัฒนาหลักสูตร สื่อการพัฒนาครูและบุคลากร ธรรมเนียมสถานศึกษา การเรียนการสอน การแนะแนว การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล เป็นต้น ทั้งนี้โดยเน้นระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแผน ติดตาม กำกับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

1.2) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) หมายถึง การตรวจสอบและทบทวนผลการดำเนินการของระบบและกลไกควบคุมคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันการศึกษาได้จัดให้มีขึ้น โดยจะเป็นการตรวจสอบเชิงระบบ มุ่งเน้นการพิจารณาว่าสถาบันได้มีระบบควบคุมคุณภาพหรือไม่ ได้ใช้ระบบที่พัฒนา ขึ้นเพียงใดและมีขั้นตอนการดำเนินการที่จะทำให้เชื่อถือได้หรือไม่ว่าการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครอง ผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา และเพื่อส่งเสริม สนับสนุน การใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

1.3) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) หมายถึง การประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน โดยมีจุดเน้นที่หลักสูตรรายวิชา เป็นต้น แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.3.1) การประเมินคุณภาพภายใน จะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (Self Study) และการประเมินตนเอง (Self Assessment) เน้นการตรวจสอบและการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านต่าง ๆ ของปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process)

1.3.2) การประเมินคุณภาพภายนอก เป็นการดำเนินงานโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินผลและรับรองว่าสถาบันการศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ การประเมินคุณภาพภายนอกจะใช้วิธีการประเมินทางวิชาการจากภายนอก (External Peer Review) และการใช้ตัวบ่งชี้วัดพฤติกรรม (Performance Indicators) เน้นการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ในด้านต่าง ๆ ของผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ดังนั้น การประกันคุณภาพภายในย่อมส่งผลถึงการประกันคุณภาพภายนอกโดยตรง

2) การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (External Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาจากภายนอกโดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ และให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย

2.1) การตรวจสอบคุณภาพที่ผ่านกระบวนการประกันคุณภาพภายใน

2.2) การประเมินคุณภาพ

2.3) การให้การรับรอง

2.3.2 การดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ดำเนินการตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ในการนำระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฯ มาใช้ตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 โดย สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ระบุนขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพในคู่มือประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2553) เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานแก่หน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยไว้ 11 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ สถานศึกษาจะต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์ โดยวิเคราะห์จากปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม การจัดการศึกษา การแข่งขัน กฎหมาย พ.ร.บ. มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาในแง่บวกหรือลบ ถ้าเป็นแง่บวกถือเป็นโอกาสที่ดี แต่ถ้าเป็นลบถือเป็นภัยคุกคามหรืออุปสรรคในการทำงาน จากนั้นวิเคราะห์ปัจจัยภายในเพื่อให้พบจุดแข็ง หรือจุดอ่อนของสถานศึกษาเพื่อเตรียมหาแนวทางพิจารณาว่า ถ้าเป็นโอกาสและจุดแข็งจะได้เร่งดำเนินการ แต่ถ้าเกิดจุดอ่อนจะต้องรีบจัดทำแผนพัฒนา

2) ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย แผนกลยุทธ์ในปัจจุบันทุกหน่วยงานจะต้องจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อให้ทราบแนวทางในการพัฒนาและทิศทางการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ว่าจะมีทิศทางไปในทางใดและจะต้องปรับบทบาทของสถานศึกษาอย่างไรบ้าง โดยวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คือ “มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ ผลิตผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยี สร้างคุณค่าสู่สากล”

3) ขั้นตอนที่ 3 กำหนดนโยบายคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายเพื่อเป็นการแสดงความมุ่งมั่นว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญด้านการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพอย่างแท้จริงตามพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติและเพื่อประโยชน์โดยตรงแก่ผู้รับบริการ โดยนโยบายคุณภาพของมหาวิทยาลัยกำหนดว่า “มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาชีพ ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพคู่คุณธรรม ตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับบริการสู่มาตรฐานสากล”

4) ขั้นตอนที่ 4 จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งคณะกรรมการจัดตั้งสำนักประกันคุณภาพ รับผิดชอบระบบการบริหารคุณภาพ โดยมีคณะทำงานของมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการของคณะทำหน้าที่อำนวยการด้านการจัดทำระบบคุณภาพ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำฝึกอบรม เพื่อให้การดำเนินการจัดทำระบบคุณภาพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5) ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาสถานประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ว่าต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาหรือดำเนินการกิจกรรมทางการศึกษาอย่างไรบ้าง เพราะถือว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นผู้รับบริการทางการศึกษาและการที่ทราบความต้องการจะทำให้สถานศึกษาได้ตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้รับบริการอย่างแท้จริงและนำข้อมูลนี้มาวางแผนการจัดการศึกษา

6) ขั้นตอนที่ 6 นำระบบมาตรฐาน 5ส มาประยุกต์ใช้ เนื่องจาก 5 ส เป็นระบบคุณภาพขั้นต้นที่เน้นเรื่องของการจัดระเบียบการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีของมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยร่วมกัน การจัดทำ 5ส จะทำให้สถานที่ทำงานน่าอยู่ มีการดูแลเครื่องมืออุปกรณ์ มีการบ่งชี้ มีการจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ และมีวิธีการขั้นตอนการทำงานชัดเจน การกำหนดกิจกรรมต่างๆ จะดำเนินการโดยบุคลากรภายในขององค์กรร่วมกันจึงถือได้ว่าเป็นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมและกิจกรรม 5 ส นี้ ทำให้เกิดการพัฒนาคูณภาพด้านต่างๆ

7) ขั้นตอนที่ 7 นำระบบมาตรฐาน ISO 9001 มาประยุกต์ใช้ควบคุมกระบวนการจัดการศึกษา เนื่องจากหน้าที่จะพิจารณาผลลัพธ์ของการบริการทางการศึกษาจะต้องพิจารณาจาก Input Process Output Outcome การนำระบบมาตรฐาน ISO 9001 มาประยุกต์ใช้ มหาวิทยาลัยได้นำวงจรการบริหารคุณภาพ ตั้งแต่การเริ่มวิเคราะห์ความต้องการในการรับนักศึกษา การจัดหาทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริการการศึกษา กระบวนการด้านการเรียนการสอน กระบวนการของกิจกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ทำให้การปฏิบัติงานมีกรอบของการปฏิบัติ โดยแต่ละหน่วยงานย่อยวางแผนกระบวนการทำงาน(Process)ภายในให้เกิดความคล่องตัวแต่ละหน่วยงาน จึงทำให้การปฏิบัติงานทั้งระบบของมหาวิทยาลัยมีขั้นตอน มีวิธีการสามารถทวนสอบการทำงานได้ และมีร่องรอยของหลักฐานยืนยันกิจกรรมต่างๆ ทำให้มั่นใจได้ว่าสถานศึกษาได้ดำเนินการภายใต้กลไกคุณภาพอย่างแท้จริง

8) ขั้นตอนที่ 8 มหาวิทยาลัยได้กำหนดมาตรฐาน เกณฑ์การประเมิน และตัวบ่งชี้ เพื่อให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นการพัฒนาให้เข้าสู่มาตรฐานสากล โดยอิงมาตรฐาน

คุณภาพของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. นโยบายรัฐบาลสถานศึกษา (3D) และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดเป็น 10 องค์ประกอบ 67 ตัวบ่งชี้ และนำมากำหนดเป็นเป้าหมายคุณภาพของมหาวิทยาลัย ถ่ายทอดนโยบายให้ ทุกหน่วยงานย่อยนำไปจัดทำแผนและวางแผนพัฒนาหน่วยงาน รวมทั้งแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนงานต่างๆ สำหรับใช้กำกับกำกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานทั่วทั้งองค์กร รวมถึงการพัฒนากระบวนทัศน์ของมหาวิทยาลัย และเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพทุกด้าน ทำให้มีแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ทุกหน่วยงานจึงมีระบบและกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพชัดเจน คือ มีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพครบถ้วน

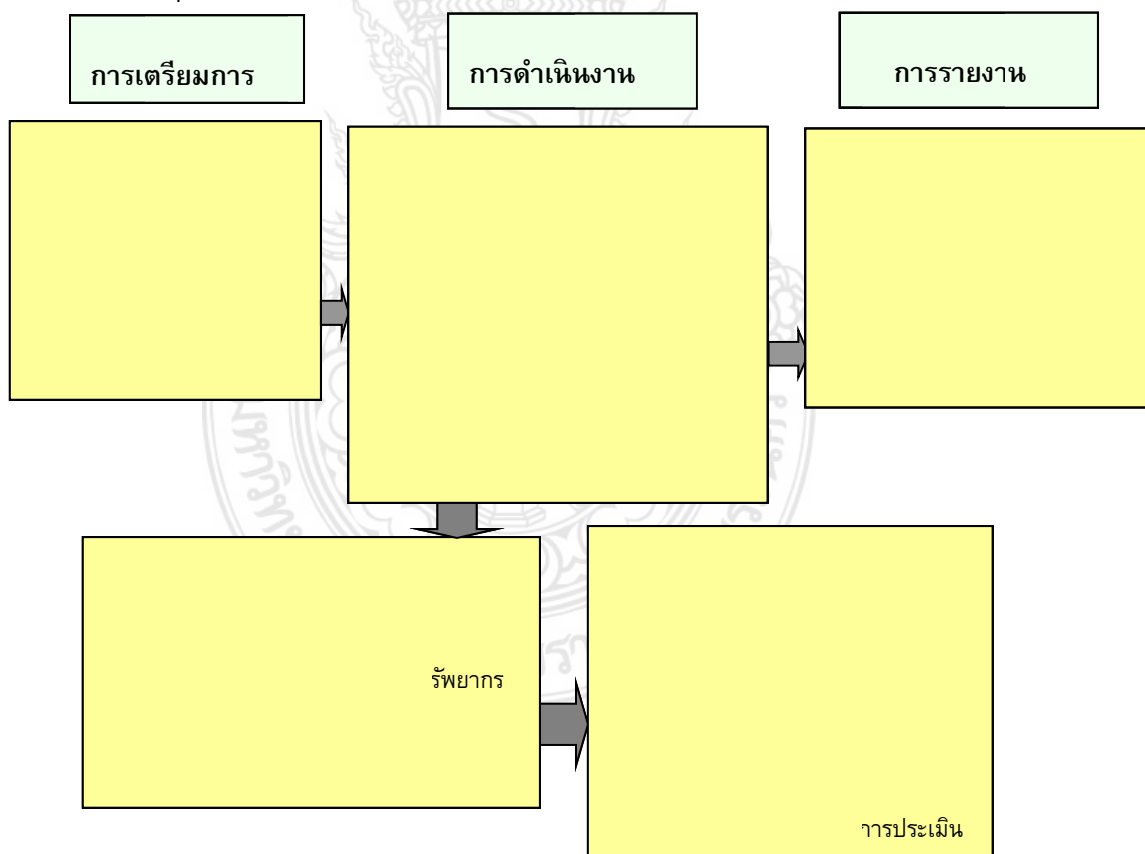
9) ขั้นตอนที่ 9 นำผลลัพธ์จากการดำเนินงานตามเป้าหมายคุณภาพมาจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self - Assessment Report : SAR) วิธีการดำเนินการ คือ สถานศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการศึกษา และตัวบ่งชี้คุณภาพ โดยนำองค์ประกอบ 9 ด้านของสกอ. มาเป็นองค์ประกอบหลักและนำมาตราฐานของ สมศ. ระดับอุดมศึกษา ก.พ.ร. นโยบายรัฐบาลสถานศึกษา (3D) และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มาเป็นตัวบ่งชี้ร่วมตัวบ่งชี้คุณภาพของมหาวิทยาลัย เมื่อนำมาจัดทำแบบรายงานประเมินตนเอง(SAR) ทำให้การเขียนรายงาน SAR ง่ายเป็นรูปธรรม มีหลักฐานรายละเอียดที่ชัดเจน และพิสูจน์ได้ว่ากิจกรรมทุกอย่างดำเนินการจริงมีผลลัพธ์แน่นอน

10) ขั้นตอนที่ 10 เตรียมการตรวจประเมินคุณภาพภายใน เมื่อสถานศึกษาได้จัดทำระบบคุณภาพและเขียนรายงาน SAR ตามมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต้องมีการตรวจประเมินคุณภาพภายในโดยสถานศึกษาแห่งนั้น และหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา นั้น ซึ่งถือเป็นการประกันคุณภาพภายใน และถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริการการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อต้นสังกัดและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

11) ขั้นตอนที่ 11เตรียมการเพื่อตรวจประเมินคุณภาพภายนอกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) มีฐานะเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งและนำเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและต่อสาธารณชน การประเมิน สมศ.จะต้องประเมินสถานศึกษาทุก ๆ 5 ปี และหากสถานศึกษาใดไม่ได้จัดทำระบบคุณภาพหรือไม่ได้มาตรฐาน สมศ.จะแจ้งให้ต้นสังกัดเข้าไปดำเนินการแก้ไข ผลลัพธ์

จากการตรวจประเมินจะแจ้งยังสำนักงบประมาณ สถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดและ รายงานต่อสาธารณชนให้ทราบ

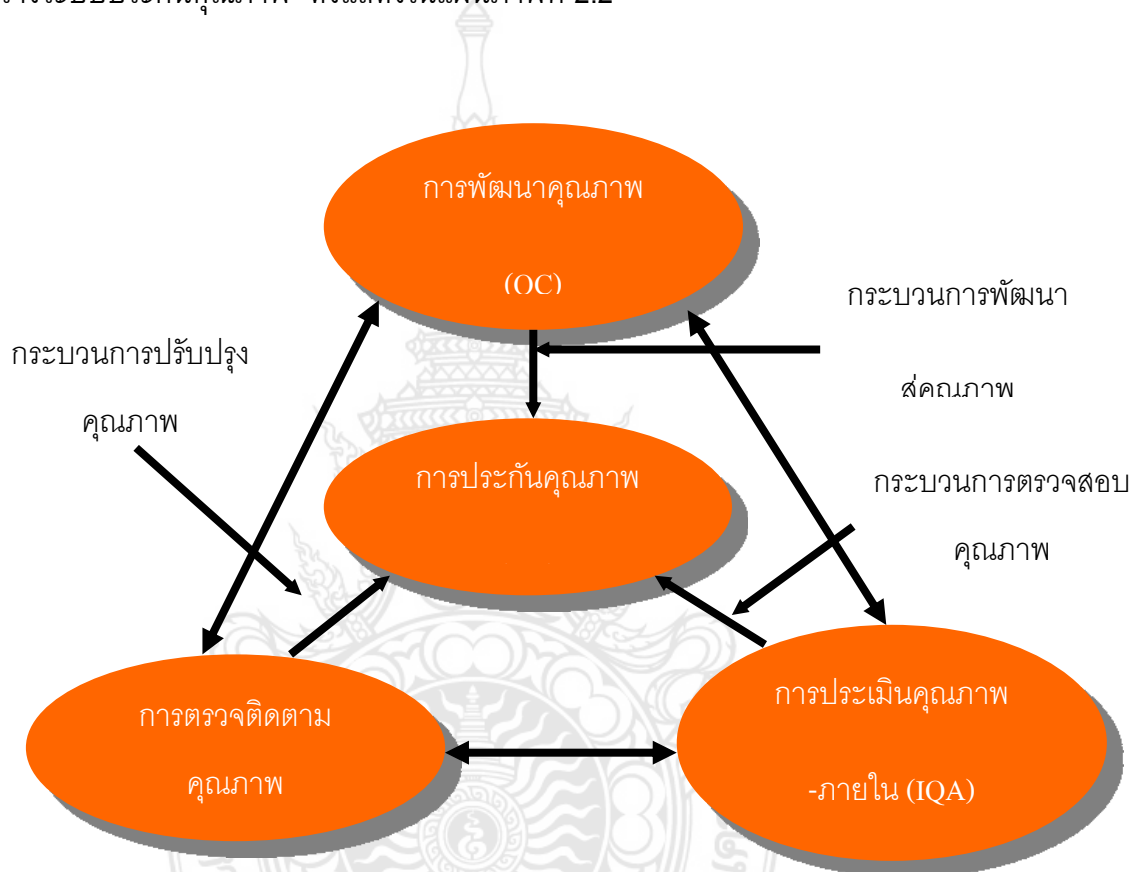
2.3.3 แผนการดำเนินงานในการจัดระบบคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย โดยสำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระบุไว้ในคู่มือประกันคุณภาพ การศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2553)ว่าได้นำ 5 ส และระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001มาจัดระบบคุณภาพด้านกระบวนการ(Process) ทั้งองค์กรโดยอยู่ในรูปของขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedure Manual : PM) และจากวิธีการปฏิบัติงาน (Work Instruction : WI) ที่สถานศึกษานำไปใช้ จะมีวิธีการทำงานและบันทึกคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้คุณภาพในการประเมินตนเอง ทำให้มหาวิทยาลัยเขียน SAR ที่วิเคราะห์ผลการดำเนินงานโดยมีร่องรอยหลักฐาน สามารถตรวจสอบและทวนสอบได้อย่างสมบูรณ์ เกิดคุณภาพในแก่นของการทำงานและส่งผลลัพธ์ให้กับผู้รับบริการโดยตรง รวมทั้งสร้างวัฒนธรรมที่ดีแก่การทำงานของหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยด้วย ตามแผนการดำเนินงานในการจัดการระบบคุณภาพภายใน ดังแสดงในแผนภาพที่ 2.1

แผนภาพที่ 2.1 แผนการดำเนินงานในการจัดการระบบประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ที่มา : ดัดแปลงจากคู่มือประกันคุณภาพการศึกษา มทร.พระนคร (2553)

2.3.4 แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยการบริหารจัดการที่ประกันคุณภาพสถานศึกษา บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ พอประมาณ มีเหตุผลและภูมิคุ้มกันที่ดี ภายใต้เงื่อนไข 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขความรู้ (รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง) และเงื่อนไขคุณธรรม (ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน แบ่งปัน) สร้างระบบประกันคุณภาพ ดังแสดงในแผนภาพที่ 2.2

แผนภาพที่ 2.2 แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ที่มา : คู่มือประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2553)

2.3.5 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

1) การพัฒนาและควบคุมคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้พัฒนาคุณภาพโดยกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมิน สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และองค์ประกอบคุณภาพ 10 องค์ประกอบ 67 ตัวบ่งชี้ ครอบคลุมมาตรฐาน สกอ. 9 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ มาตรฐาน สมศ. 18 ตัวบ่งชี้ (เลือก 17 ตัวบ่งชี้) และตัวชี้วัด ก.พ.ร. 4 มิติ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มี 18 ตัวชี้วัด และปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

มี 14ตัวชี้วัด) ดำเนินการควบคุมคุณภาพ ด้วยการจัดทำแผน และวางแผนพัฒนาหน่วยงาน และแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนงานต่างๆ เพื่อกำกับกำกับการดำเนินตามเป้าหมาย คุณภาพที่มหาวิทยาลัยกำหนด ถ่ายทอดสู่ผู้ปฏิบัติทุกหน่วยงาน และนำผลลัพธ์มาพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้สมดุลภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง

2) การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดและมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำหนด พร้อมทั้งแสดงผลงานของการตรวจสอบด้วยการเขียนรายงานการประเมินตนเอง และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดให้สถานศึกษาส่งรายงานการประเมินตนเองให้ต้นสังกัดตรวจสอบ ภายในวันที่ 30 กันยายน ของทุกปี(120 วัน หลังจากสิ้นปีการศึกษา) นอกจากนี้สถานศึกษาจะต้องดำเนินการตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานในโครงการ กิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา(Audit) เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้นในปีต่อไป

3) การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพโดยหน่วยงานต้นสังกัด และประเมินคุณภาพโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

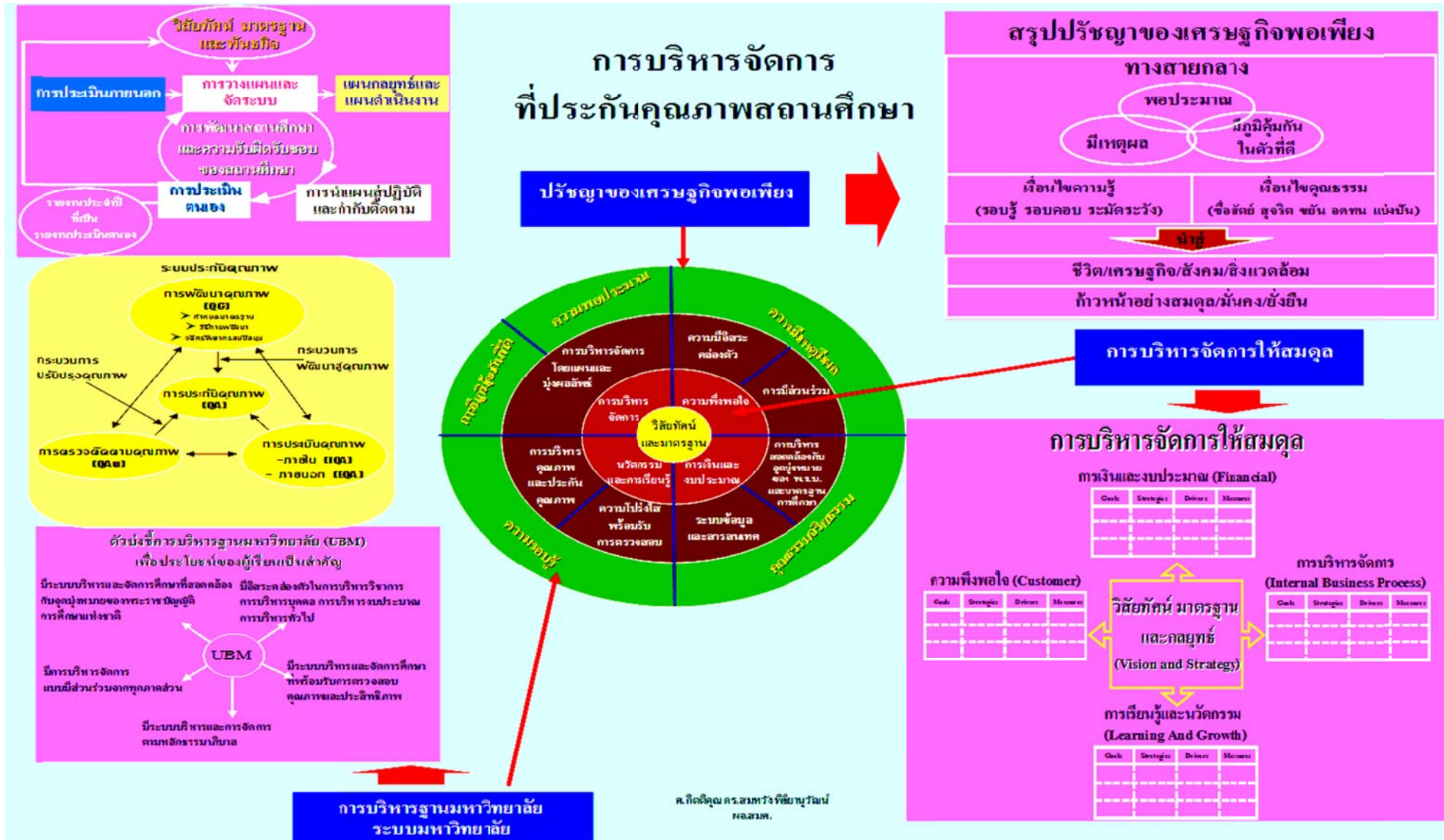
3.1) การประเมินคุณภาพภายใน เป็นการประเมินคุณภาพโดยหน่วยงานภายใน 3 ระดับ คือ ระดับสาขาวิชา ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย

3.2) การประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (สมศ.) จะจัดดำเนินการตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก โดยสถานศึกษาควรให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆที่มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา ตลอดจนบุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษาตามคำร้องขอของ สมศ. ซึ่งการประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องได้รับการประเมินอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกๆห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนทราบ

ดังนั้น การตรวจประเมินสถานศึกษา เป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้รูปแบบการตรวจประเมิน ตลอดจนเนื้อหาสาระรายละเอียดของการตรวจประเมินสถานศึกษา จะเป็นกลไกในการวัดคุณภาพและความถูกต้องของผลการประเมิน ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับของผู้ถูกประเมิน และเป็นผลให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างแท้จริง

สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กำหนดแผนภาพ
สำหรับให้หน่วยงานเป็นแนวทางนำระบบประกันคุณภาพไปถ่ายทอดสู่ผู้ปฏิบัติได้ชัดเจน
ดังแสดงในแผนภาพที่ 2.3

แผนภาพที่ 2.3 การบริหารจัดการที่ประกันคุณภาพสถานศึกษา

ที่มา : คู่มือประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2553)อ้างถึงใน : ศ.กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์

2.3.6 การดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีการดำเนินการตามระบบคุณภาพโดยทั่วไป ซึ่งมีโครงสร้าง กระบวนการ ระบบและทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การที่จำเป็นในการจัดการคุณภาพ ก่อนที่จะเป็นระบบคุณภาพในปัจจุบัน โดยมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่กระบวนการบริหารจัดการคุณภาพที่มีการวางแผนคุณภาพ มีการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ระบบ International Organization for Standardization (ISO) ซึ่งเป็นระบบที่มีการเน้นในหลักการ เป้าหมาย และจุดประสงค์ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต หรืองานบริการ ระบบ ISO เป็นการสร้างมาตรฐานในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ISO 9000 เป็นเรื่องของมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ สำหรับ ISO 9000 ในปัจจุบันจะมีการรับรองเฉพาะ ISO 9001 เท่านั้น และได้รับการยอมรับว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้กับระบบการศึกษาได้ จากรายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2549 (2549) ระบุว่า คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล โดยระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO 9001:2000 ผ่านการรับรองระบบคุณภาพจากสถาบันรับรองมาตรฐานไอ เอส โอ (สรอ.) ตามเขตพื้นที่ดำเนินการคือพื้นที่วิทยาเขตโชติเวช และผ่านการตรวจติดตามระบบคุณภาพอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ปีการศึกษา พ.ศ.2549 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีภารกิจหลัก คือ การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมุ่งที่การประกันคุณภาพในส่วนของการบริหารการศึกษา 4 ด้าน คือ การผลิตบัณฑิต งานวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม งานบริการทางวิชาการแก่สังคม งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เน้นความสำคัญที่กระบวนการในการบริการ การศึกษา และระบบบริหารเพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้รับบริการ ซึ่งได้แก่ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการในตลาดแรงงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาทุกกลุ่ม โดยดำเนินการประเมินตนเอง ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

ปีการศึกษา พ.ศ.2550 จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทโดยมีภารกิจของการบริหารการศึกษา 4 ด้าน คือ การผลิตบัณฑิต งานวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม งานบริการทางวิชาการแก่สังคม งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

เน้นความสำคัญที่กระบวนการในการบริการการศึกษาและระบบบริหารเพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้รับบริการ ผู้ประกอบการในตลาดแรงงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษา

2.4 การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554) กล่าวใน คู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพ.ศ.2553 ระบุว่ากรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

2.4.1 กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิต ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้ เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงาน ที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

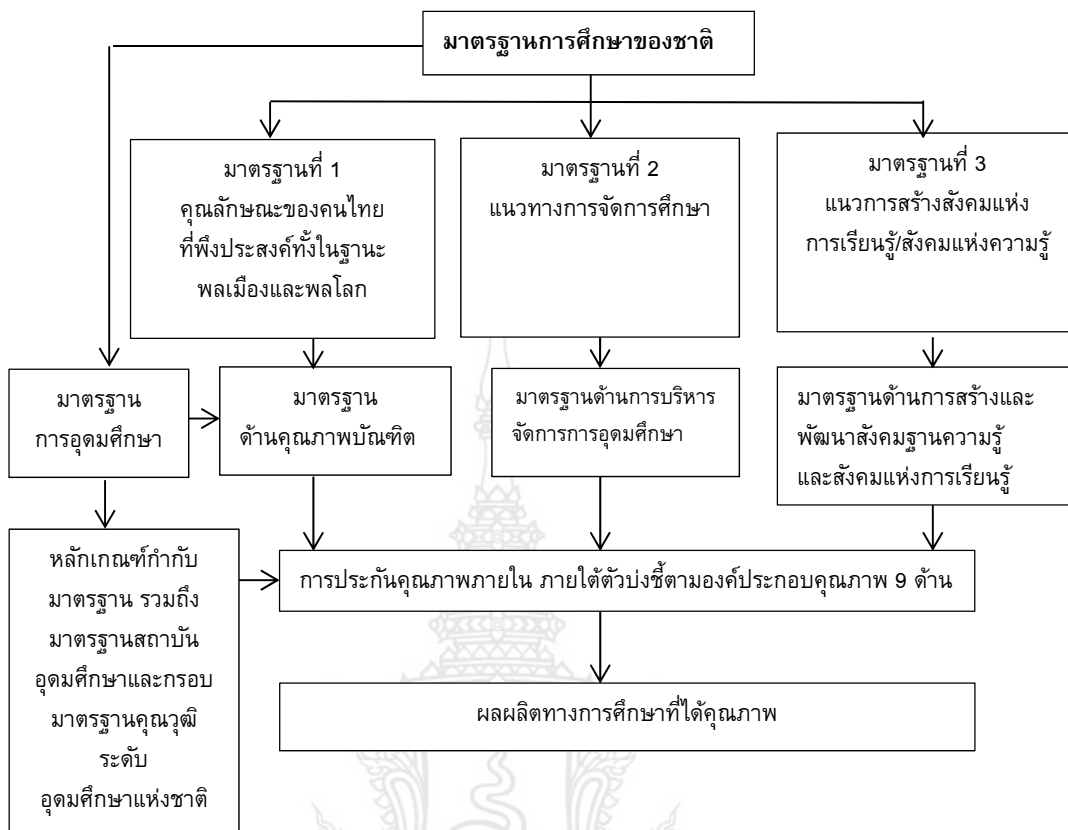
2.4.2 กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิต บัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อน การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการ เรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

2.4.3 กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้น การผลิตบัณฑิต เฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำ วิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและ สมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทใน การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบัน ที่เน้นระดับปริญญาตรี

2.4.4 กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูง และผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะ ระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัย หลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิต ที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมี ศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว ทั้งนี้ การประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระบุว่า การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย นั้น จัดอยู่ในกลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง ลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้นในเกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้ ของการประกันคุณภาพจึงต้องสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินของกลุ่ม ค 2 ด้วย

นอกจากนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ยังได้มีการจัดทำกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิต ในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและ สาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐาน การศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับ มาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกัน คุณภาพการศึกษา สามารถแสดงในแผนภาพที่ 2.4

แผนภาพที่ 2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554)

2.5 ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ร่วมกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ยกร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดกรอบแนวคิดให้จัดทำกฎกระทรวงฯ ให้เป็นภาพรวมและนำสาระสำคัญ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก มารวมไว้ในฉบับเดียวกัน โดยได้ดำเนินการตามมติบัญญัติมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และสศท. กำหนดประชุมเผยแพร่สร้างความรู้ ความเข้าใจ และกำหนดแนวปฏิบัติในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งภายในและภายนอก

มาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่งและเพื่อใช้เป็นหลัก

ในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

2.5.1 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ

1) มาตรฐานด้านศักยภาพ และความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1) ด้านกายภาพสถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดีมีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษาทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ด้านวิชาการ สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษา และการผลิตบัณฑิตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) ด้านการเงิน สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบประมาณเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการทำงาน

ควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) ด้านการบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับนโยบาย การดำเนินการตามแผนการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

2.1) ด้านการผลิตบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัยส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้าง และก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบัน และระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษาการศึกษาวิจัย การค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบ

ของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ผลตอบแทนเป็นรายได้ หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสถาบันอุดมศึกษามีการ ดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการ จัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการ ปลูกฝังให้มีความรู้ตระหนักถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรีย์เยื่อต่อศิลปะและวัฒนธรรม ของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบัน มีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผน ยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ดังนั้น จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยจึงต้องกำหนดพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

2.5.3 วิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ประกาศวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของคณะ พ.ศ. 2553 – 2556 (วิสัยทัศน์ นโยบาย และ ยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (พ.ศ.2553 – 2556), 2553.) ดังนี้

วิสัยทัศน์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร “ คณะต้นแบบที่ผลิตบัณฑิตมืออาชีพเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ”

พันธกิจ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร

1) จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สามารถสร้างบัณฑิตพร้อมเข้าสู่อาชีพ

2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ ภาคการผลิต ภาคบริการ และชุมชน

3) ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อการสร้างอาชีพอิสระและการพัฒนาอาชีพ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสืบสานวัฒนธรรม

2.5.4 ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพพระดับอุดมศึกษาแบบบูรณาการ สืบเนื่องจากที่ผ่านมา การประเมินผลคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทำให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อน เป็นภาระเพิ่มขึ้นในการทำงาน การจัดทำเอกสาร และการรับการประเมินผล ดังนั้น หน่วยงานทั้ง 3 หน่วย จึงเห็นควรให้มีการบูรณาการตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินผลร่วมกัน โดยการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการประเมินผลของหน่วยงานผู้ประเมินต่าง ๆ ให้เป็นระบบเดียวกัน และใช้ผลการประเมิน รวมถึงคู่มือการประเมินผลร่วมกัน จึงร่วมกันบูรณาการจัดระบบการประเมินผลสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นเอกภาพ โดยร่วมลงนามความร่วมมือในบันทึกข้อตกลงและร่วมชี้แจงรายละเอียดการบูรณาการระบบการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นเอกภาพ วันพุธที่ 22 กันยายน 2553 ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน ชั้น 5 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยที่การประเมินผลของ 3 หน่วยงาน มีเกณฑ์การประเมินที่แตกต่างกันบ้างตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เน้นประเมินปัจจัยนำเข้า (input) และกระบวนการ (process) ในแต่ละปีการศึกษา

2) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นประเมินกระบวนการ (process) และผลผลิต (output) ในรอบ 5 ปี

3) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ที่เน้นประเมินผลผลิต (output) และผลลัพธ์ (outcome) ในรอบ 1 ปี

ดังนั้น หากสามารถกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผลที่มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องในทิศทางเดียวกันได้ จะช่วยให้เกิดความชัดเจนและลดภาระความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถรายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ CHE QA Online ของ สกอ.

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2553) หน่วยงานทั้ง 3 หน่วย ได้หารือร่วมกันเพื่อบูรณาการระบบการประเมินผลในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้ทำการเทียบเคียงตัวชี้วัดจากระบบประเมินของทั้ง 3 หน่วย (ตัวชี้วัดจากระบบการประกันคุณภาพภายในของ สกอ. ตัวชี้วัดจากคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. และตัวชี้วัดจากระบบการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.) ซึ่งมีความสอดคล้อง

และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ตัวชี้วัดกระบวนการ “ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน” (สกอ.) ตัวชี้วัดผลผลิต “คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ” (สมศ.) ตัวชี้วัดผลลัพธ์ “ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิต” (ก.พ.ร.) เป็นต้น โดยแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารแต่ละหน่วยงานมีความเห็น ดังนี้

ดร. สุเมธ แยมุ่น เลขาธิการ สกอ. กล่าวว่า สกอ. ในฐานะต้นสังกัด ได้รับทราบปัญหาความซ้ำซ้อนของการประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นภาระแก่สถาบันอุดมศึกษาอย่างมาก ในแต่ละปี สถาบันอุดมศึกษาต้องรับการประเมินคุณภาพจากหลายหน่วยงาน สกอ. ได้มีความพยายามเจรจาเพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยประเมินคุณภาพต่าง ๆ ทั้งสำนักงาน ก.พ.ร. หรือ สมศ. เพื่อร่วมกันสร้างระบบการประเมินคุณภาพที่เป็นเอกภาพและไม่สร้างภาระให้กับสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในนั้น สกอ. ได้พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่สอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีระบบการตรวจสอบข้อมูลและผลการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมทั้งได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล การประเมินคุณภาพออนไลน์ และการจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e - SAR) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในชื่อฐานข้อมูล CHE QA Online และได้เปิดเผยผลการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาต่อสาธารณะผ่านทางwebsite ของ สกอ. มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 ซึ่งระบบประกันคุณภาพภายในดังกล่าว จะสามารถพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการประเมินผลของหน่วยงานผู้ประเมินต่าง ๆ ให้เป็นระบบเดียวกันและสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ในปีการศึกษา 2553 สกอ. ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ที่เน้นในเรื่องของการสร้างปัจจัยนำเข้าและกระบวนการที่ดี เพื่อนำไปสู่ผลผลิตและผลลัพธ์ที่มีคุณภาพตามความเชี่ยวชาญของแต่ละกลุ่มสถาบันและสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ ซึ่ง สกอ. จะรวมตัวบ่งชี้และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของทั้งการประกันคุณภาพภายในและภายนอกไว้ในระบบ CHE QA Online ด้วยความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีมาตรฐาน สกอ. จึงเห็นว่าการประเมินผลของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้นจะมีมาตรฐานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ และเป็นที่น่ายินดีว่าระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ สกอ. พัฒนาและส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาใช้ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ และนำไปสู่การสร้างความร่วมมือระหว่าง 3 หน่วยงานในวันนี้

รองศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. ได้กล่าวถึง การจัดทำ คำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2553) ว่า ที่ผ่านมาสํานักงานก.พ.ร. ได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายกลุ่ม ทั้งจากสถาบันอุดมศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และหน่วยงานเจ้าภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลสถาบันอุดมศึกษา และได้พยายามปรับปรุงรูปแบบและวิธีการ ประเมินผล รวมถึงตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินผล เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการใช้ข้อมูล การประเมินผลที่เป็นระบบเดียวกัน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ได้พิจารณาข้อมูลตัวบ่งชี้ ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสกอ. และตัวบ่งชี้ ในระบบการประเมิน คุณภาพภายนอกของ สมศ. เทียบเคียงกับตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ของสํานักงาน ก.พ.ร. แล้วเห็นว่าแนวทางในการกำหนดตัวชี้วัดการประเมินผลการปฏิบัติ ราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จะยังคงแนวทางและหลักเกณฑ์ตาม กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และตัวชี้วัดใดที่ สกอ. หรือ สมศ. ประเมินแล้ว สํานักงาน ก.พ.ร. จะไม่ประเมินซ้ำซ้อน โดยจะขอใช้ข้อมูล ผลการประเมินตามตัวชี้วัดดังกล่าวจาก สกอ. หรือ สมศ. ซึ่ง สกอ. ได้มีการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย หรือ CHE QA Online เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้รายงาน ผลการดำเนินงาน ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ผ่านระบบดังกล่าว ทั้งนี้ สํานักงาน ก.พ.ร. และ สมศ. จะสามารถพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการประเมินผลให้เป็นระบบ เดียวกันและสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ช่วยลดภาระในการจัดทำข้อมูลรายงานผลการประเมิน ของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ สํานักงาน ก.พ.ร. จะยกเลิกตัวชี้วัดบางส่วนที่ สถาบันอุดมศึกษามีผลการดำเนินงานที่ดีอย่างต่อเนื่องแล้ว

ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ ผู้อำนวยการ สมศ. กล่าวว่า การประเมิน คุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ. ดำเนินการประเมินเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่ 2 และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ.2553 ซึ่งประกอบด้วย 4 มาตรฐานคือ มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษา การบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประกันคุณภาพ ภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย 18 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ตัวบ่งชี้พื้นฐาน เป็นการประเมินภารกิจสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งพัฒนา มาจากรอบหนึ่งและรอบสอง ตัวบ่งชี้กลุ่มที่สองคือ ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ เป็นการประเมิน เอกลักษณ์ ปรัชญา นวัตกรรม จุดเด่นลักษณะพิเศษ โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ระบุซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาการเลือกกลุ่มสถาบันในอดีต และตัวบ่งชี้กลุ่มที่สามคือ ตัวบ่งชี้มาตรการ ส่งเสริมเป็นการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาที่ขึ้นาสังคมหรือแก้ปัญหา สังคมในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งในรอบสามนี้เป็นการประเมินในระดับคณะวิชา รวมถึงการจัดการศึกษา

นอกที่จัดด้วย ตามที่ สมศ. ได้มีนโยบายเชื่อมโยงประสาน คือ การเชื่อมโยงระหว่างการประเมินคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งการประเมินคุณภาพภายใน กฎกระทรวง ได้กำหนดให้ทุกสถาบันต้องประเมินตนเองทุก 1 ปี โดยต้นสังกัดกำกับดูแลการประเมินคุณภาพภายใน และ สมศ. ประเมินคุณภาพภายนอกทุก 5 ปี

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงควรดำเนินการให้การประเมินคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกเชื่อมต่อกันโดยมีคณะทำงานจากตัวแทนทุกหน่วยงานและที่ผ่านมามีการจัดประชุมร่วมกันจำนวน 4 ครั้งเพื่อบูรณาการให้ 3 หน่วยงานคือ สกอ. สมศ. และสำนักงาน ก.พ.ร. ทำงานร่วมกัน ให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน เป็นข้อมูลเชิงบูรณาการ เกิดการเชื่อมโยงประสาน ทั้ง 3 ส่วน คือ QE - QI - QA โดย สกอ. จะทำหน้าที่ส่งเสริม (Quality Enhancement) สมศ. ทำหน้าที่ประเมิน (Quality Assessment) และสำนักงาน ก.พ.ร. ทำหน้าที่พัฒนา (Quality Improvement) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะขับเคลื่อนการประกันคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาไปด้วยกัน การบูรณาการร่วมกันของ 3 หน่วยงานดังกล่าว เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในการพัฒนาการดำเนินงานร่วมกันเพื่อสร้างพลังและแรงผลักดันในการพัฒนาระบบและวิธีการประเมินผลสถาบันอุดมศึกษาในอนาคตที่ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพมาตรฐาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไป อย่างไรก็ตาม การบูรณาการร่วมกันจะต้องมีการพิจารณาในรายละเอียดของวิธีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด โดยเฉพาะการกำหนดความถี่ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผล ทั้งการประเมินตนเองและการประเมินโดยบุคคลภายนอก เนื่องจากผลของความแตกต่างกันของระบบการประเมินผลที่มีการประเมินในรอบระยะเวลาที่ต่างกัน ได้แก่ ปีการศึกษา (ตั้งแต่ 1 มิ.ย. - 31 พ.ค.) ปีงบประมาณ (ตั้งแต่ 1 ต.ค. - 30 ก.ย.) และปีปฏิทิน (ตั้งแต่ 1 ม.ค. - 31 ธ.ค.) โดยการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป ทั้ง 3 หน่วยงานได้พิจารณาร่วมกันและมีความเห็นว่า ควรจัดให้มีการตั้งคณะทำงานร่วม 3 หน่วยงานขึ้น เพื่อการจัดทำคู่มือการประเมินผลแบบบูรณาการ ทั้งนี้สำหรับคู่มือการประเมินผลเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน ให้แต่ละหน่วยดำเนินการตามปกติ แต่เนื้อหาต้องมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับคู่มือการประเมินผลแบบบูรณาการ รวมถึงการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและรายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา สามารถจัดทำเป็นรายงานฉบับเดียว และจัดส่งให้กับทั้ง 3 หน่วยงานต่อไป

ทั้งนี้ สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แสดงองค์ประกอบและจำนวนตัวบ่งชี้คุณภาพตามเกณฑ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปีการศึกษา 2553 และแสดงความสอดคล้องกับมาตรฐานของ สมศ. ไว้ในรายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2553 (2554) ดังแสดงในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2.2 องค์ประกอบและจำนวนตัวบ่งชี้คุณภาพตามเกณฑ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชภัฏพระนคร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)
 ปีการศึกษา 2553

ตัวบ่งชี้ (สมศ. รอบสาม)	องค์ประกอบที่ (มทร.พ.), (สกอ.)	จำนวนตัวบ่งชี้	
		มทร.พระนคร	สกอ.
16 (16.1, 16.2) 17	1 – ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน	7	1
1, 2, 3, 4	2 – การผลิตบัณฑิต	18	8
-	3 – กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	2	2
5, 6, 7	4 - การวิจัย	6	3
8, 9, 18 (18.1, 18.2)	5 – การบริการวิชาการแก่สังคม	6	2
10, 11	6 - การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	3	1
12, 13	7 – การบริหารและการจัดการ	17	4
-	8 – การเงินและงบประมาณ	3	1
15	9 - ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	3	1
	รวม	65	23
-	10 – สถานศึกษา 3 ดี (3D) ตามนโยบายรัฐ	2	-

ที่มา : รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏพระนคร
 ปีการศึกษา 2553 (2554)

ตารางที่ 2.3 จำนวนตัวบ่งชี้คุณภาพตามเกณฑ์สำนักงานรับรองมาตรฐานและ
ประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.) ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
จะได้รับการประเมิน สมศ.รอบสาม

ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก ร้อยละ	จำนวน ตัวบ่งชี้
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน	70	14
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านคุณภาพบัณฑิต	15	3*
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	15	3
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	10	2
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	10	2
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	15	3
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	5	1
ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	15	2
ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม	10	1
รวมตัวบ่งชี้	95	17

* ตัดตัวบ่งชี้ที่ 4

ที่มา : รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา 2553 (2554)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิล (2545) วิจัยและพัฒนาการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารจำนวน 5 โรงเรียนในระยะก่อน และหลังดำเนินโครงการ พบว่า การบริหารจัดการของผู้บริหารทุกโรงเรียนหลัง ดำเนินโครงการสูงกว่าก่อนดำเนินโครงการ โดยมีพฤติกรรมการบริหารจัดการอยู่ในระดับ พอใช้ คือ จำนวนบุคลากรในโรงเรียน ร้อยละ 60 – 79 ของจำนวนบุคลากรทั้งหมดยอมรับว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

ปิยนาท และคณะ(ม.ป.ป.) ศึกษา เรื่องมโนทัศน์ของมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่รัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวถึงสิ้นสุดยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (พ.ศ. 2411 - 2475) โดยมีวัตถุประสงค์ 1)ศึกษาจุดเริ่มต้นและพัฒนาการของมโนทัศน์ ในการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาไทยเน้นความสำคัญในช่วงการปฏิรูปการศึกษา แบบใหม่ตั้งแต่รัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7 ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เป็นเวลา 64 ปี 2) ศึกษานโยบายและการดำเนินการต่างๆ ในการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของไทยในช่วงเวลาดังกล่าว 3)สร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับกำเนิด และพัฒนาการของการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งจะเป็น การสนับสนุนนโยบายและแผนงานในปัจจุบันของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สรุปผลการวิจัย 1) จุดเริ่มต้นและพัฒนาการ ของมโนทัศน์ในการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของไทยเริ่มปรากฏตั้งแต่สมัย แห่งการปฏิรูปการศึกษาแบบใหม่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและมี พัฒนาการอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 15 ปี ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว และตลอดระยะเวลา 9 ปีในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว 2) ด้านนโยบายและการดำเนินการต่างๆ เพื่อกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของไทย ในช่วงดังกล่าว เป็นบทบาทสำคัญของกระทรวงธรรมการ ซึ่งดำเนินนโยบายตามแนว พระราชญาณทัณฑ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้ง 3 รัชกาล และแนวคิดของเสนาบดี กระทรวงธรรมการ 3) การปฏิรูปการศึกษาก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในด้านหลักสูตรทุกระดับ โดยมีการกำหนดมาตรฐานทั้งจุดประสงค์ เนื้อหา และการจัดกิจกรรม ด้านแบบเรียนตำรา เรียนของแต่ละระดับชั้นใช้แบบเรียนหลวงเป็นมาตรฐานชุดเดียวกันทั้งประเทศ ลักษณะ ทางกายภาพของสถานศึกษาใช้มาตรฐานในการพิจารณาจากทำเลที่ตั้ง การออกแบบ การก่อสร้างสถานศึกษาและสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เพื่อเอื้อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านกระบวนการจัดการเรียน การสอน มีการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาด้วยการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพ บุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณสมบัติตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร เพื่อผลิตบุคลากร ที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม โดยเน้นความรู้แบบใหม่และจริยธรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การกำหนดมโนทัศน์ของมาตรฐานและคุณภาพการศึกษายังมีข้อจำกัดเนื่องจากปัญหา ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการศึกษา ขอบเขตอำนาจวินิจฉัยสั่งการของเสนาบดี กระทรวงธรรมการ ตลอดจนสภาพการณ์ของบ้านเมืองในช่วงเวลาดังกล่าว

พิกุล (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่อง การใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามาตรฐานและ ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมสำหรับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการใช้มาตรฐานและตัวบ่งชี้เพื่อการ

ประกัน คุณภาพภายในของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ 2) พัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการศึกษาชาติโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม 3) ศึกษา ความเหมาะสมของมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้มาตรฐานที่พัฒนาขึ้นสำหรับการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ผลการวิจัยสรุปว่า โรงเรียนการศึกษาพิเศษทั้ง 4 ประเภท ใช้มาตรฐานการศึกษาแตกต่างกัน บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในและการนำมาตรฐานการศึกษาไปใช้ในการดำเนินงานส่วนใหญ่ ยังไม่เป็นไปตามวงจร PDCA และเป็นงานปกติ การประเมินคุณภาพผู้เรียนตามตัวบ่งชี้ ในบางข้อไม่สามารถให้ข้อมูลที่แท้จริงของการจัดการศึกษาที่เป็นลักษณะเฉพาะ และ สอดคล้องกับภาระงานของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ผู้ร่วมให้ข้อมูลต้องการให้ปรับมาตรฐาน และตัวบ่งชี้โดยใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานมาตรวจสอบ ทบทวน ระบบหลักของโรงเรียน การศึกษาพิเศษ เพื่อปรับมาตรฐานและตัวบ่งชี้ให้สอดคล้องกับกฎหมาย หลักการจัดการศึกษา พิเศษ ภาระงานในระบบและองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของผู้บริหารและครู ผู้ปกครอง ต้องการให้เห็นการพิจารณาคุณภาพโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ด้านคุณลักษณะผู้เรียน ในเรื่องความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และเจตคติต่อการทำงานและอาชีพที่สุจริต ด้านคุณลักษณะของครูในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เจตคติที่ดีต่อเด็กพิเศษ มีทักษะการสอนดี มีความยืดหยุ่น มีทักษะการจัดการและมีความรู้เฉพาะในทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กพิเศษ ด้านการบริหารจัดการโรงเรียนต้องการให้มุ่งเน้นเกี่ยวกับความเพียงพอ เหมาะสม ของอาคาร สถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี โปรแกรมการเรียนการสอน ที่หลากหลายตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนทุกระดับ รวมทั้งการกำกับติดตาม การปฏิบัติงานของครู การพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถและทำงานร่วมกับผู้ปกครอง การพัฒนามาตรฐานตัวบ่งชี้และคู่มือ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมได้มาตรฐาน ด้านคุณลักษณะผู้เรียน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ

อรรถญา (2552) วิจัยเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของ วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปางในด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการและด้าน การจัดทำรายงาน ตลอดจนศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การดำเนินการดังกล่าว ประชากรคือผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการเตรียมการเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ ด้านการเตรียมการในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือมีการแต่งตั้ง

คณะกรรมการ อนุกรรมการและกำหนดบทบาทหน้าที่การควบคุมระบบงานประกันคุณภาพ ภายในเป็นลายลักษณ์อักษร คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย มีการเตรียมบุคลากรแกนนำของวิทยาลัยฯ ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ ยังมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแก่บุคลากร ของวิทยาลัยฯ ในด้านการดำเนินการพบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่มีการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพแต่ละมาตรฐานให้ เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนวิทยากร เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่า สถานศึกษามีความพยายามดำเนินการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและในด้านการ จัดทำรายงานพบว่าผลการสำรวจความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายงาน การประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา มีการรวบรวมผลการดำเนินงาน ผลการประเมิน เพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองของแต่ละมาตรฐานเผยแพร่รายงานต่อบุคลากรของ วิทยาลัยฯ ผู้ปกครอง ชุมชนและสาธารณชน ส่วนปัญหาและข้อเสนอนี้มาจากคำถามปลายเปิดที่ สำคัญในทุกด้านคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาน้อย ควรพัฒนาบุคลากรให้เกิดความตระหนักและมีความรู้ ความเข้าใจ ในทุกขั้นตอนโดยจัดประชุมสัมมนา จัดหาเอกสารคู่มือการดำเนินงานและการศึกษาดูงาน ในสถานศึกษาที่มีความพร้อม มีระบบการประกันคุณภาพเป็นแบบอย่างได้ นอกจากนี้ควรนำ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาไปพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี ที่สำคัญผู้บริหารควรให้ความสนใจ นิเทศ กำกับ ติดตามผล มีการให้ ความช่วยเหลือและ กระตุ้นการดำเนินงานตามแผนหรือปฏิทินการปฏิบัติงานที่วางไว้ให้ครบ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) สรุปและรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างลำปางเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นอกจากการศึกษาข้อมูลเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยการออกแบบเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัยนั้น ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากบุคลากรของคณะและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านงานประกันคุณภาพ ซึ่งเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายนอกของมหาวิทยาลัย โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เริ่มต้นจากการค้นคว้าเอกสาร (Documentary Research) การทบทวนวรรณกรรม (Survey Literature) โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลจากสารสนเทศต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ เอกสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการศึกษาโดยการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นจากบุคลากรของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยการแบ่งกลุ่มตามประเภทงาน

วิธีการประมวลผลและรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา จากเอกสาร หลักการทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 100 คน แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ของการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ
ของความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพ
การศึกษา

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพ 5 คน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจากจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามประเภทงาน
เพื่อตอบแบบสอบถาม รวมจำนวน 100 คน

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 82 คน จากเป้าหมาย 100 คน
ดังตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากจำนวนกลุ่มเป้าหมาย
แบ่งตามประเภทงาน

ลำดับ	ประเภทงาน	จำนวน กลุ่มเป้าหมาย (คน)	จำนวน แบบสอบถามที่ได้รับ (คน)
1	ผู้บริหารระดับสูง	9	5
2	หัวหน้าสาขาวิชา	7	5
3	หัวหน้างาน	20	18
4	อาจารย์	33	28
5	เจ้าหน้าที่	31	26
	รวมทั้งสิ้น	100	82

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บจากกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 82 คน นำข้อมูลจากแบบสอบถามแต่ละฉบับ มาวิเคราะห์ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ใช้ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

แบบสอบถามประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการแปลผลแบบประเมินค่า ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับมากที่สุด ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 5

ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับมาก ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 4

ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับปานกลาง ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 3

ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อย ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 2

ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อยที่สุด ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 1

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความคิดเห็นจากการคำนวณอัตราภาค ดังนี้

สูตรการคำนวณอัตราภาคชั้น

คะแนนสูงสุด 5 คะแนน

คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน

พิสัย (Range) $5-1= 0.80$

5 อัตราภาคชั้น = 0.80

จากเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าวสามารถกำหนดการประเมินค่า
ความคิดเห็น ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อย
1.0 – 1.80 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา
ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

แบบสอบถามประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D.) โดยการแปลผลแบบประเมินค่า ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน ระดับมากที่สุด ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 5
ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน ระดับมาก ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 4
ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน ระดับปานกลาง ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 3
ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อย ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 2
ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายใน ระดับน้อยที่สุด ได้น้ำหนักคะแนนเป็น 1

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความคิดเห็นจากการคำนวณอันตรภาค ดังนี้

สูตรการคำนวณอันตรภาคชั้น

คะแนนสูงสุด 5 คะแนน

คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน

พิสัย (Range) $5-1 = 0.80$

5 อันตรภาคชั้น = 0.80

จากเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าวสามารถกำหนดการประเมินค่า
ความคิดเห็น ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพ ระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพ ระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพ ระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพ ระดับน้อย
1.0 – 1.80 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพ ระดับน้อยที่สุด

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานประกัน
คุณภาพการศึกษา เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Contents analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ของการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ของความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

**ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา
ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์**

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุคลากรของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 82 คน แสดงข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

n =82		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	22	26.83
หญิง	60	73.17
2.อายุ		
21-30 ปี	20	24.39
31-40 ปี	24	29.27
41-50 ปี	22	26.83
51-60 ปี	16	19.51
3.ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	14.63
ปริญญาตรี	32	39.02
ปริญญาโท	37	45.13
ปริญญาเอก	1	1.22

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 82 คน (ร้อยละ100) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวน 60 คน (ร้อยละ73.17) ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 29.27) การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 37 คน (ร้อยละ45.13)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n =82

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ตำแหน่งงาน		
คณบดี	0	0
รองคณบดี	1	1.22
ผู้ช่วยคณบดี	2	2.43
หัวหน้าสาขาวิชา	4	4.88
อาจารย์	33	40.25
หัวหน้างาน	16	19.51
เจ้าหน้าที่	26	31.71
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
5 ปี หรือน้อยกว่า	20	24.40
6 – 10 ปี	18	21.94
11 – 15 ปี	37	45.13
มากกว่า 15 ปี	7	8.53
6. การได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา		
เคย	49	59.76
ไม่เคย	38	40.24

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ในตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด จำนวน 33 คน (ร้อยละ40.25) มีประสบการณ์ในการทำงาน11-15 ปี มากที่สุดจำนวน 37คน (ร้อยละ45.12) ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 49 คน (ร้อยละ59.76)

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

	n =82	
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7 ประสิทธิภาพการเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา		
เคย	11	13.41
ไม่เคย	71	86.59
8. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา		
มาก	28	34.15
ปานกลาง	35	42.69
น้อย	17	20.73
ไม่ได้รับเลย	2	2.43
9. การดำเนินงานประกันคุณภาพทำให้เกิด การพัฒนางานที่ทำอยู่		
มาก	23	28.06
ปานกลาง	32	39.02
น้อย	18	21.95
ไม่เกิดการพัฒนา	9	10.97
10. ท่านพอใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษา ที่ดำเนินการอยู่		
มาก	23	28.06
ปานกลาง	35	42.68
น้อย	19	23.17
ไม่พึงพอใจ	5	6.09

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 71 คน (ร้อยละ 86.59) ส่วนมากได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับปานกลาง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 42.69) เห็นว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพทำให้เกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ระดับปานกลาง จำนวน 32 คน (ร้อยละ 39.02) และพอใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการ อยู่ระดับปานกลาง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 42.68)

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย(\bar{X})ค่าเบี่ยงเบน(S.D.)และระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

n =82

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1.ท่านมีส่วนร่วมในการเข้ารับความรู้ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3.23	0.59	ปานกลาง
2.คณะสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.62	0.88	มาก
3.ท่านมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ของตนเองในการประกันคุณภาพการศึกษา	3.34	0.88	ปานกลาง
4.ท่านมีส่วนร่วม ทุ่มเท พยายามในการทำงานในส่วนที่ท่านเกี่ยวข้องเพื่อให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ด้านประกันคุณภาพการศึกษา	3.51	0.77	มาก
5.ท่านมีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	3.39	0.75	ปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระดับมาก เพียง 2 รายการ คือ คณะสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.62) และผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วม ทุ่มเท พยายามในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ด้านประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.51)

สำหรับรายการประเมินหัวข้ออื่นๆ ระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากันทุกรายการ คือ มีส่วนร่วมในการเข้ารับความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.62) มีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ของตนเองในการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.34) มีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (ค่าเฉลี่ย 3.39)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
6. ท่านมีส่วนร่วมในการรับการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายนอก	2.76	0.82	ปานกลาง
7.ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาภายใน หน่วยงาน	3.10	0.94	ปานกลาง
8.ท่านมีส่วนร่วมในการติดตาม และ การตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศ กำหนด สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน	3.11	0.79	ปานกลาง
9.ท่านมีส่วนร่วมในการสร้าง กระบวนการพัฒนาการศึกษา	3.10	0.95	ปานกลาง
10.ท่านมีส่วนร่วมในการจัดระบบและ โครงสร้างหรือการวางแผนการจัดการศึกษา	2.85	0.93	ปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถาม ประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระดับปานกลาง เท่ากัน คือ มีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก (ค่าเฉลี่ย 2.76)มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาภายในหน่วยงาน(ค่าเฉลี่ย 3.10) มีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ค่าเฉลี่ย 3.11) มีส่วนร่วมในการสร้างกระบวนการพัฒนาการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.10) มีส่วนร่วมในการจัดระบบและโครงสร้างหรือการวางแผนการจัดการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 2.85)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n =82			
รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
11.ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด	3.33	0.70	ปานกลาง
12.ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน	3.32	0.63	ปานกลาง
13.ท่านมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะ	3.27	0.82	ปานกลาง
14.ท่านมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.12	0.99	ปานกลาง
15.ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายในเพื่อให้มั่นใจว่า การจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.01	0.79	ปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถาม ประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระดับปานกลาง เท่ากัน คือ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด(ค่าเฉลี่ย 3.33) มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน(ค่าเฉลี่ย 3.32)มีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะ (ค่าเฉลี่ย 3.27) มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.12) มีส่วนร่วมในการพัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้มั่นใจว่า การจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(ค่าเฉลี่ย 3.01)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
16. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ การศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	2.85	0.83	ปานกลาง
17. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา	2.94	0.82	ปานกลาง
18. ท่านมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตร การศึกษาในสาขาวิชา	3.30	0.93	ปานกลาง
19. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาคณาจารย์ หรือการพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนา องค์กร	3.33	0.82	ปานกลาง
20. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัด การศึกษา เช่น สื่อการศึกษา ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการ เรียนรู้ หรือการบริการการศึกษา	2.95	0.78	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย รวม	3.17	0.87	ปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถาม ประเมินการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระดับปานกลาง เท่ากัน คือ มีส่วนร่วม ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมิน คุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 2.85) มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามระบบ การประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 2.94) มีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชา(ค่าเฉลี่ย 3.30)มีส่วนร่วมในการพัฒนา คณาจารย์ หรือการพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาองค์กร (ค่าเฉลี่ย 2.85)มีส่วนร่วมในการส่งเสริม การจัดการศึกษา เช่น สื่อการศึกษา ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ หรือการบริการการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.95)

สรุปรายการประเมินในภาพรวม การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย(\bar{X})ความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา
ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
1.มีแนวทาง วิธีการ ในการบริหารงาน ประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ	3.66	0.92	มาก
2.ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้ บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.41	0.85	มาก
3.มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการ ยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.39	0.80	ปานกลาง
4.มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านวิชาการ	3.41	0.67	มาก
5.สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.41	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนา
บริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับมาก คือ มีแนวทาง วิธีการ ในการ
บริหารงาน (ค่าเฉลี่ย 3.66) ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ความ
เข้าใจต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.41)มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การประกันคุณภาพ การศึกษาด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.41)สนับสนุนให้มีส่วนร่วม
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับปานกลาง คือ
มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา
(ค่าเฉลี่ย 3.39)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
6.เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ	3.41	0.74	มาก
7.รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.44	0.74	มาก
8.บริหารงานวิชาการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ	3.40	0.65	ปานกลาง
9.มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ	3.41	0.99	มาก
10.มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน	3.41	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับมาก คือ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย3.41)รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย3.44)มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย3.41) มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน(ค่าเฉลี่ย3.41)

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับปานกลาง คือ บริหารงานวิชาการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ (ค่าเฉลี่ย3.40)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
11.มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.87	0.90	มาก
12.มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง	3.41	0.77	มาก
13.มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิชาการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3.37	0.66	ปานกลาง
14.มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.41	0.52	มาก
15.มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานวิชาการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา	3.40	0.65	ปานกลาง
16.มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ	3.39	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับมาก คือ มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.87) มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือ ความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ค่าเฉลี่ย 3.41) มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ระดับปานกลาง คือ มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิชาการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.37) มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานวิชาการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.40) มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.39)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
17.มีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ	3.41	0.82	มาก
18.มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง	3.41	0.80	มาก
19.มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน	3.41	0.80	มาก
20.สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน	3.40	0.63	ปานกลาง
21.มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ	3.43	0.69	มาก
22.ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิชาการมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้	3.41	0.72	มาก
23.มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	3.45	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับมาก คือ มีแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่สะท้อนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ(ค่าเฉลี่ย3.41) มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.41) มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน(ค่าเฉลี่ย 3.41) มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.43)ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิชาการมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (ค่าเฉลี่ย3.41)มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย3.45)

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับปานกลาง คือ สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน (ค่าเฉลี่ย 3.40)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
24.การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา	3.40	0.77	ปานกลาง
25.มีการบริหารครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษาและคอมพิวเตอร์ให้มีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา	2.60	0.61	น้อย
26.มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม	3.40	0.70	ปานกลาง
27.มีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ	3.41	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับมาก คือ มีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอนและการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับปานกลาง คือ การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.40) มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม (ค่าเฉลี่ย 3.40)การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับน้อย คือ มีการบริหารครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษาและคอมพิวเตอร์ให้มีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.60)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
28. ดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ	3.41	0.80	มาก
29. ผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบันตรงตามเป้าหมายที่กำหนด	3.45	0.67	มาก
30. มีข้อเสนอเทศที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้อทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา	3.52	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.41	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับมาก คือ ดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ(ค่าเฉลี่ย 3.41) ผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบันตรงตามเป้าหมายที่กำหนด(ค่าเฉลี่ย 3.45) การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ ในระดับปานกลาง คือ มีข้อเสนอเทศที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้อทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.52)

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ เมื่อนำมาประมวลผลในภาพรวมทุกรายการประเมิน พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.41)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา มีผลการวิจัย
ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
1. มีแนวทาง วิธีการ ในการบริหารงาน ประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา	3.46	0.61	มาก
2. ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้ บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.56	0.69	มาก
3. มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการ ยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.44	0.82	มาก
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา	3.51	0.72	มาก
5. สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.57	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงาน
ประกันคุณภาพการศึกษาของงานวิจัยและพัฒนา ในระดับมาก คือ มีแนวทางวิธีการ ในการ
บริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.46) ให้ความสำคัญ
สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา
(ค่าเฉลี่ย 3.56) มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อระบบงานประกัน
คุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.44) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา
ด้านวิจัยและพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.51) สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
การศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.57)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านวิจัยและพัฒนา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
6. เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ	3.55	0.77	มาก
7. รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.54	0.65	มาก
8. บริหารงานวิจัยตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ	3.34	0.61	ปานกลาง
9. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา	3.52	0.77	มาก
10. มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน	3.60	0.66	มาก

n =82

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของงานวิจัยและพัฒนา ในระดับมาก คือ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.55) รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.54) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.52) มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน (ค่าเฉลี่ย 3.60)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของงานวิจัยและพัฒนา ในระดับปานกลาง คือ บริหารงานวิจัยตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ (ค่าเฉลี่ย 3.34)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านวิจัยและพัฒนา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
11. มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.59	0.57	มาก
12. มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง	3.52	0.55	มาก
13. มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3.52	0.69	มาก
14. มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.41	0.61	มาก
15. มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานวิจัยเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา	3.44	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา ในระดับมาก คือ มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.59) มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 3.52) มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.52) มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ค่าเฉลี่ย 3.41) มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานวิจัยเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.44)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา

n =82

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
16.มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ	3.33	0.65	ปานกลาง
17.มีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา	3.60	0.63	มาก
18.มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.49	0.69	มาก
19.มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน	3.48	0.59	มาก
20.สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน	3.46	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา ในระดับมาก คือ มีแผนงานโครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา (ค่าเฉลี่ย 3.60) มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.49) มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน(ค่าเฉลี่ย 3.48) สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน(ค่าเฉลี่ย 3.46)

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา ในระดับปานกลาง คือ มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ(ค่าเฉลี่ย 3.33)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
21. มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ	3.46	0.69	มาก
22. ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนา มีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้	3.41	0.75	มาก
23. มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	3.49	6.67	มาก
24. การบริหารงานวิจัยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา ส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา	3.45	0.67	มาก
25. มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิจัยและพัฒนาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะ	3.56	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา ในระดับมาก คือ มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.46) ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนา มีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (ค่าเฉลี่ย 3.41) มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.49) การบริหารงานวิจัยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา ส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.45) มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิจัยและพัฒนาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะ (ค่าเฉลี่ย 3.56)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
26.มีการบริหารงานวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล	3.61	0.56	มาก
27.มีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ	3.43	0.70	มาก
28.มีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ	3.54	0.57	มาก
29.ส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย	3.51	0.61	มาก
30.ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย	3.39	0.72	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.49	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาในระดับมาก คือ มีการบริหารงานวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล(ค่าเฉลี่ย 3.61)มีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.43) มีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ (ค่าเฉลี่ย 3.54)ส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย (ค่าเฉลี่ย 3.51)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาในระดับปานกลาง คือ ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย (ค่าเฉลี่ย 3.39)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา เมื่อนำมาประมวลผลในภาพรวมทุกรายการประเมิน พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.49)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ผลการวิจัย
 ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
1.มีแนวทาง วิธีการ ในการบริหารงาน ประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ	3.41	0.67	มาก
2.ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้ บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.40	0.56	ปานกลาง
3.มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการ ยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.46	0.74	มาก
4.มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านบริการวิชาการ	3.48	0.77	มาก
5.สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.41	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนา
 บริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคมในระดับมาก คือ
 มีแนวทาง วิธีการ ในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ
 (ค่าเฉลี่ย 3.41) มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อระบบงานประกัน
 คุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.46)มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา
 ด้านบริการวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.48) สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
 การศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับ
 ปานกลาง คือ ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงาน
 ประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.40)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านบริการวิชาการแก่สังคม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
6.เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานใน การประกันคุณภาพ	3.32	0.73	ปานกลาง
7.รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกัน คุณภาพการศึกษา	3.51	0.76	มาก
8.บริหารงานบริการวิชาการตามระบบประกัน คุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ	3.45	0.71	มาก
9.มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านบริการวิชาการ	3.50	0.79	มาก
10.มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการเพื่อสร้าง ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน	3.34	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมาก คือ รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.51)บริหารงานบริการวิชาการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ (ค่าเฉลี่ย 3.45)มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.50)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับปานกลาง คือเป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.32) มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการเพื่อสร้างความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน(ค่าเฉลี่ย3.34)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม

n =82

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
11.มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.29	0.69	ปานกลาง
12.มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง	3.30	0.68	ปานกลาง
13.มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานบริการวิชาการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3.52	0.69	มาก
14.มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.27	0.72	ปานกลาง
15.มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานบริการวิชาการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา	3.43	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมาก คือ มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานบริการวิชาการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง(ค่าเฉลี่ย 3.52)มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานบริการวิชาการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.43)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับปานกลาง คือ มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.29)มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง(ค่าเฉลี่ย 3.30)มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือ ความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้(ค่าเฉลี่ย 3.27)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม

n =82

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
16.มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ	3.29	0.64	ปานกลาง
17.มีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ	3.43	0.77	มาก
18.มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง	3.52	0.74	มาก
19.มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน	3.49	0.74	มาก
20.สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน	3.37	0.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมาก คือ มีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ(ค่าเฉลี่ย 3.43) มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.52) มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.49)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับปานกลาง คือ มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.29) สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน (ค่าเฉลี่ย 3.37)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านบริการวิชาการแก่สังคม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
21. มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ	3.56	0.72	มาก
22. ข้อมูลประกันคุณภาพด้านบริการวิชาการมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้	3.46	0.76	มาก
23. มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	3.48	0.77	มาก
24. การบริหารงานบริการวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา	3.50	0.72	มาก
25. มีการบริหารครุภัณฑ์ด้านบริการวิชาการแก่สังคมให้มีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.35	0.76	ปานกลาง

n =82

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมาก คือ มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.56) ข้อมูลประกันคุณภาพด้านบริการวิชาการมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (ค่าเฉลี่ย 3.46) มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.48) การบริหารงานบริการวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.50)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับปานกลาง คือ มีการบริหารครุภัณฑ์ด้านบริการวิชาการแก่สังคมให้มีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.35)

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
26.มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านบริการวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ	3.41	0.82	มาก
27.มีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ	3.30	0.78	ปานกลาง
28.ให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับคณะและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น	3.49	0.80	มาก
29.การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้	3.43	0.69	มาก
30.ให้บริการโดยผลตอบแทนเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่	3.41	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.42	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมาก คือ มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านบริการวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.41) ให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับคณะและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น (ค่าเฉลี่ย 3.49) การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้ (ค่าเฉลี่ย 3.43) ให้บริการโดยผลตอบแทนเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับปานกลาง คือ มีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 3.30)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการแก่สังคม เมื่อนำมาประมวลผลในภาพรวมทุกรายการประเมิน พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัย
 ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	n =82
			ระดับการบริหาร
1.มีแนวทาง วิธีการ ในการบริหารงาน ประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	3.45	0.76	มาก
2.ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้ บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.39	0.66	ปานกลาง
3.มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการ ยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.32	0.80	ปานกลาง
4.มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	3.41	0.68	มาก
5.สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา	3.38	0.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงาน
 ประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก คือ มีแนวทาง วิธีการ ในการ
 บริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม(ค่าเฉลี่ย 3.45) มีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม(ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง
 คือ ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจต่อระบบงานประกัน
 คุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.39) มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อ
 ระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.32) สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
 ประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.38)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
6.เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ	3.48	0.77	มาก
7.รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.50	0.72	มาก
8.บริหารงานศิลปวัฒนธรรมตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ	3.44	0.72	มาก
9.มีการแต่งตั้งคณะทำงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	3.44	0.76	มาก
10.มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน	3.35	0.78	น้อย

n =82

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก คือ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.48)รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.50) บริหารงานศิลปวัฒนธรรมตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ(ค่าเฉลี่ย 3.44)มีการแต่งตั้งคณะทำงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย 3.44)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง คือ มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน(ค่าเฉลี่ย 3.35)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
11. มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.43	0.74	มาก
12. มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง	3.37	0.81	ปานกลาง
13. มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3.43	0.74	มาก
14. มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.35	0.76	ปานกลาง
15. มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา	3.41	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก คือ มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.43) มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.43) มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.41)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง คือ มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง(ค่าเฉลี่ย 3.37) มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ประสิทธิผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ค่าเฉลี่ย 3.35)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

n =82

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
16.มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ	3.32	0.73	ปานกลาง
17.มีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	3.45	0.71	มาก
18.มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง	3.50	0.85	มาก
19.มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน	3.39	0.80	ปานกลาง
20.สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน	3.43	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก คือ มีแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม(ค่าเฉลี่ย 3.45) มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.50) สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน(ค่าเฉลี่ย 3.43)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง คือ มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ(ค่าเฉลี่ย 3.32) มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน(ค่าเฉลี่ย 3.39)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

n =82

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
21. มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ	3.34	0.88	ปานกลาง
22. ข้อมูลประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้	3.41	0.85	มาก
23. มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา	3.49	0.76	มาก
24. การบริหารงานศิลปวัฒนธรรมเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา	3.49	0.79	มาก
25. มีการบริหารวัสดุครุภัณฑ์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีจำนวนเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	3.37	0.79	ปานกลาง
26. มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านศิลปวัฒนธรรมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะ	3.50	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก คือ ข้อมูลประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (ค่าเฉลี่ย 3.41) มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.49) การบริหารงานศิลปวัฒนธรรมเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.49) มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านศิลปวัฒนธรรมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์พันธกิจของคณะ (ค่าเฉลี่ย 3.50)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง คือ มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.34) มีการบริหารวัสดุครุภัณฑ์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีจำนวนเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.37)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับการบริหาร
27.มีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ	3.44	0.82	มาก
28.มีการควบคุมการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	3.48	0.88	มาก
29.มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของคณะได้รับการปลูกฝังตระหนักถึงคุณค่าศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ	3.54	0.89	มาก
30.สามารถบริหารเพื่อนำศิลปวัฒนธรรมไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้	3.60	0.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.43	0.78	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก คือ มีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (ค่าเฉลี่ย 3.44) มีการควบคุมการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม(ค่าเฉลี่ย 3.48) มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของคณะได้รับการปลูกฝังตระหนักถึงคุณค่าศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (ค่าเฉลี่ย 3.54)สามารถบริหารเพื่อนำศิลปวัฒนธรรมไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้ (ค่าเฉลี่ย 3.60)

การพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเมื่อนำมาประมวลผลในภาพรวมทุกรายการประเมิน พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย3.43)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ตามประเด็นคำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไรบ้าง พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 37 คน (ร้อยละ 45.12) โดยปัญหาที่พบ คือ

เกณฑ์ประเมินมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้ไม่เข้าใจ สับสน
 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพศึกษามีไม่มาก
 ไม่เข้าใจการจัดเก็บข้อมูลในบางประเด็น การสื่อสารในองค์กรไม่ชัดเจน บางครั้งขาดการประชาสัมพันธ์

บุคลากรสายวิชาการมีภาระงานหลายหลาย ทั้งงานสอน งานวิจัย งานบริการ งานจ้าง และแต่ละเรื่องเร่งด่วน กระทบต่อการเรียนการสอน งานวิจัย

ต้องการบุคลากรสนับสนุนระดับสาขา ทำให้บุคลากรสายวิชาการต้องรับภาระงานมาก ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงาน ซึ่งมหาวิทยาลัยควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

ขาดบุคลากรในการรวบรวมข้อมูลและประเมินผล ควรจัดเจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล

บุคลากรจำนวนหนึ่งไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ ทำให้การรายงานยังคงใช้แบบเดิม ดังนั้นการบริหารจัดการควรพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองได้

ไม่เห็นถึงผลว่าถ้าหัวข้อที่ทำไปจะมีผลอย่างไร ทำแล้วจะทำให้นักศึกษาามีคุณภาพดีขึ้นได้อย่างไร เพราะเบียดบังเวลาสอน และหาข้อมูลมาสอน เพื่อมาทำประกัน

การประสานงานเพื่อเก็บข้อมูลหลักฐาน เวลาทำงานประกันคุณภาพ สื่อสารกับผู้ร่วมทำงานประกันทุกฝ่ายได้ยาก

ตามข้อมูลจากฝ่ายไม่ได้ เช่นข้อมูลกิจกรรมที่ฝ่ายเป็นผู้จัด

การทำงานด้านประกันคุณภาพควรมีหน่วยงานของรัฐบาลมาประเมินตามสถานการณ์จริง โดยไม่แจ้ง หรือไม่ต้องทำเอกสารรายงานตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบมาตรวจสอบด้วยตนเอง แล้วรายงานให้ผู้รับตรวจทราบ หากไม่จริงต้องชี้แจง น่าจะได้รับข้อมูลที่ตรงกว่า และจริงกว่าการทำเอกสารรายงานตนเอง

คำถามที่ 2 ท่านต้องการให้มีการพัฒนาบริหารการประกันคุณภาพการศึกษา หรือไม่
อย่างไรบ้าง พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการพัฒนาบริหารการประกันคุณภาพ
การศึกษา จำนวน 31 คน (ร้อยละ 37.80) ความต้องการ คือ

ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านเกณฑ์การประเมิน และวิธีการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง
เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น

ประชาสัมพันธ์กิจกรรม ให้ความรู้ด้านกระบวนการประกันให้เข้าใจ

พัฒนาการบริหารจัดการงานประกันคุณภาพของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจตรงกัน
และถูกต้อง

วางแผนการทำงานล่วงหน้าและไม่ควรเปลี่ยนแปลงแบบฟอร์มการรายงานบ่อยๆจัดทำแบบ
รายงานให้เป็นมาตรฐาน

มหาวิทยาลัยควรมีฐานข้อมูลในการจัดเก็บที่เป็นมาตรฐานและเป็นระบบ

ควรจัดระบบการเก็บหลักฐานให้เข้าถึงทุกหน่วยงานในคณะ

จัดเจ้าหน้าที่เฉพาะทางมาดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ หรือการจัดตั้งศูนย์
การประกันคุณภาพแต่ละคณะ ให้บริการข้อมูลสำหรับการจัดทำเอกสารประกันคุณภาพ

จัดเจ้าหน้าที่สนับสนุนให้สาขา เพื่อเก็บข้อมูลและรายงาน

จัดทีมงานทำหน้าที่ดำเนินการด้านการประกันคุณภาพเฉพาะที่มีความรู้ ความเข้าใจ
อย่างดี หน่วยงานอื่นเพียงแต่ส่งข้อมูลดิบให้ตามคำร้องขอ ส่วนการดำเนินการจัดทำและ
วิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นหน้าที่ของทีมประกัน หลังจากนั้นควรนำมาเสนอให้บุคลากรได้รับ
ทราบผลการดำเนินงานตามผลที่เกิดในแต่ละพันธกิจของคุณคณะ

ควรปรับเกณฑ์การประเมินให้มีแต่หัวข้อที่ชัดเจน ตรงประเด็น ไม่ต้องทำทุกหัวข้อ
ทุกอย่าง ทุกเรื่อง มีขั้นตอนน้อยและไม่ยุ่งยากซับซ้อน

ควรตรวจสอบคุณภาพที่นักศึกษามากกว่าที่เอกสารหรือตัวผลลัพธ์ที่ได้มากกว่า

ควรให้บุคลากรแต่ละส่วนงานร่วมกันทำประกันคุณภาพ การจำกัดแค่คนเดียวทำให้
ภาระงานหนัก

ยกเลิกการประกันคุณภาพ

คำถามที่ 3 ท่านต้องการให้งานประกันคุณภาพ ปรับปรุงการดำเนินงาน หรือไม่
อย่างไรบ้าง พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามต้องการให้งานประกันคุณภาพ ปรับปรุงการ
ดำเนินงาน จำนวน 24 คน (ร้อยละ 29.27) ความต้องการ คือ

จัดตั้งศูนย์การประกันคุณภาพ มีการใช้ระบบ IT ที่เหมาะสม ปรับข้อคำถามที่
ซับซ้อนเข้าใจยาก

สร้างทีมงานที่เข้มแข็ง มีบุคลากรและทรัพยากรเพียงพอ และจัดเป็นหน่วยงานที่สำคัญ
อีกหน่วยงานของคณะ

มีแบบฟอร์มที่แน่นอน ไม่เปลี่ยนแปลงบ่อย หรือมีการส่งข้อมูลไปให้หน่วยงานที่
รับผิดชอบจัดการเอง

จัดหาผู้รับผิดชอบที่ไม่ใช่อาจารย์

ชี้แจงรายละเอียดข้อมูลที่ปรับปรุงและเป็นปัจจุบันแจ้งให้บุคลากรทราบ

รวบรวมข้อมูลจากฝ่ายเท่านั้น เนื่องจากข้อมูลจากสาขาส่งฝ่ายทุกครั้ง และแต่ละฝ่าย
มีสายสนับสนุนจำนวนมาก

สาขาต้องการเจ้าหน้าที่รวบรวมเอกสาร เพราะบุคลากรในสาขามีภาระหน้าที่หลาย
ด้าน

ต้องการให้งานประกันรองรับกระบวนการทำงานของสาขาด้วย

ควรมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลให้มากกว่านี้

จัดระบบการจัดเก็บหลักฐานให้ง่ายต่อการเข้าถึงและสะดวก

ควรเป็นหน้าที่ของงานประกันคุณภาพเท่านั้น

กำหนดตัวชี้วัดที่กระชับไม่มากเกินไปเพื่อให้ระบบการทำงานรวดเร็วชัดเจนไม่

เสียเวลาในการรวบรวมหรือจัดเก็บเอกสารหลักฐาน

ให้ความรู้เมื่อมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงเพื่อทวนสอบความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน เนื่องจาก
ผู้ไม่เกี่ยวข้องกับงานประกันจะไม่เข้าใจ หัวหน้าก็อธิบายให้เข้าใจไม่ได้

คำถามที่ 4 ท่านมีวิธีการ แนวทาง หรือแบบอย่างที่ดี ในการบริหารงานประกัน
คุณภาพ ที่จะทำให้ผู้ร่วมงานของท่าน มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพที่มีหลายเกณฑ์
มาตรฐาน ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน หรือไม่ อย่างไรบ้าง พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม
ระบุวิธีการ แนวทาง หรือแบบอย่างที่ดี ในการบริหารงานประกันคุณภาพ ที่จะทำให้ผู้ร่วมงาน
มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพที่มีหลายเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน
จำนวน 19 คน (ร้อยละ 23.17) ดังนี้

การสร้างแรงจูงใจในการจัดทำงานประกันคุณภาพที่ดี

ประชุมชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ แก่บุคลากรในฝ่าย เพื่อให้ความรู้
เบื้องต้น พร้อมทั้งรับทราบความสำคัญ จำเป็นในการทำประกันคุณภาพ

ประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลเป็นระยะ
 มอบหมายให้แต่ละงานศึกษาและดำเนินงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ และกลไก
 ของระบบประกัน พร้อมทั้งวิเคราะห์ และพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์กับฝ่าย
 เพราะเกณฑ์เปลี่ยนอยู่เรื่อยไปขึ้นกับนโยบายผู้บริหารและผู้ปกครองประเทศ (รัฐบาล)
 ให้ดูตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการ มีระบบงานประกันคุณภาพที่ดี
 การสื่อสารที่ดี ถูกต้อง รวดเร็ว ชัดเจน
 การประชุมตกลง

คำถามที่ 5 ท่านมีวิธีการภาระงานเอกสาร หรือข้อมูลจำนวนมากที่จะต้องใช้เวลาในการ
 สืบค้น หรือไม่ อย่างไรบ้าง พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามระบุวิธีการภาระงานเอกสาร หรือข้อมูล
 จำนวนมากที่จะต้องใช้เวลาในการสืบค้น จำนวน 12 คน (ร้อยละ14.63) ดังนี้

ลดการซ้ำซ้อนของการทำงาน
 ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 บันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์อย่างมีระบบ
 ระบบสารสนเทศ
 ควรมีคู่มือปฏิบัติงานให้เป็นทิศทางเดียวกันและถูกต้อง
 จัดเก็บข้อมูลอย่างมีระบบ ใช้รหัสหรือหมายเลขลำดับเอกสารที่ต้องการสืบค้นตาม
 หมวดหมู่ ประเภทของเอกสารหรือข้อมูลนั้นๆ
 ในการสั่งงานหรือภาระงานที่มอบหมายให้สาขา ฝ่ายจะเป็นผู้กำหนด ดังนั้นฐานข้อมูล
 จะปรากฏที่ฝ่าย ฝ่ายต่างๆ ควรมีส่วนในการเก็บและให้ข้อมูลด้วย
 มอบเจ้าหน้าที่งานประกันเก็บรวบรวมข้อมูลงานประกันสาขา
 จัดทำฐานข้อมูล ค้นหาได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ชัดเจน
 จัดเก็บข้อมูลในคอมพิวเตอร์แยกเป็นส่วนงาน
 ใช้สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ใช้ E mail สำหรับงานด่วน ใช้การบันทึกเป็นไฟล์งาน
 เก็บไว้ที่สำนักงานสาขา

คำถามที่ 6 ท่านมีระบบ หรือวิธีบริหารจัดการงาน หากเกิดปัญหาการเปลี่ยนบุคลากร
 ในการทำงาน เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล การรายงานผลการดำเนินงานของท่านอย่างมี
 ประสิทธิภาพ หรือไม่ อย่างไรบ้าง พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระบบ หรือวิธีบริหารจัดการ
 งาน หากเกิดปัญหาการเปลี่ยนบุคลากรในการทำงาน เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล การ
 รายงานผลการดำเนินงานของท่านอย่างมีประสิทธิภาพ 12 คน (ร้อยละ14.63) ดังนี้

การสื่อสารด้วยวาจา (verbal Communication) ที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน เป็น
 เบื้องต้น เป็นสิ่งที่ต้องทำ ส่วนสิ่งอื่นๆเป็นส่วนประกอบ

เรียนรู้ระบบทุกอย่างด้วยตนเอง เพื่อให้รู้เรื่องและสามารถปฏิบัติเองได้ ถึงแม้จะมีบุคลากรหรือไม่ก็ตาม

จัดกิจกรรม Knowledge Management (KM) ซึ่งแต่ละงานจะมีบุคลากรมากกว่า 1 คน ทุกคนต้องรับรู้และในฝ่ายจะมีหัวหน้ากลุ่มงานเป็นผู้ดูแล และสอนงานให้บุคลากรอื่น ๆ นอกเหนือจากรองคณบดี

มีการจัดเก็บเอกสารด้วยระบบคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ

จัดอบรมเจ้าหน้าที่งานประกัน เพื่อเรียนรู้จากมหาวิทยาลัยหรือคณะที่มีการจัดการที่ดีถ่ายทอดความรู้และแยกข้อมูลประกันให้เป็นหมวดหมู่

จัดให้มีการทำ work instruction ในการทำงานหรือการปฏิบัติงานในแต่ละงาน

จัดเก็บเอกสารให้เป็นหมวดหมู่ เป็นระบบ ตามลำดับขั้นตอนของการทำงานและจัดทำแผนปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจน

แบ่งงานเป็นกลุ่ม มีการจัดแบ่งหน้าที่ปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพื่อลดความซ้ำซ้อนและเป็นการกำหนดความรับผิดชอบตามสายงาน

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์วัลย์ หุตะโกวิท
2. รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วตา ชาวเหลือง
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงแข สุขโข
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ พีรพัชระ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น สรุปได้ดังนี้

ประเด็นการสัมภาษณ์ เรื่องที่ 1 ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานคืออะไรและควรแก้ไขอย่างไร ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าการที่ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการขาดความรู้ในส่วนงานที่รับผิดชอบจะส่งผลต่อคุณภาพของงานด้วย จึงทำให้ผู้ที่ขาดความรู้ความเข้าใจดังกล่าวจะเกิดความรู้สึกว่า การพัฒนาการบริหารงานโดยใช้ระบบประกันคุณภาพเป็นเรื่องที่ยุงยาก ซ้ำซ้อน ทำให้เพิ่มภาระในการจัดทำข้อมูลเอกสารเพื่อการตรวจประเมิน

และตัวบ่งชี้ต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านคุณภาพซึ่งมีความแตกต่างกันในการตีความ ตลอดจนมาตรฐานของผู้ตรวจประเมินที่แตกต่างกัน

วิธีแก้ไข ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพให้แนวทาง วิธีการแก้ไข ดังนี้

1. ควรสร้างความเข้าใจให้ผู้บริหารและบุคลากรตระหนัก เห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
2. ทุกคนควรเห็นว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นงานปกติที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ไม่ใช่งานเฉพาะกิจ และการประกันคุณภาพไม่ทำให้การดำเนินงานยุ่งยาก โดยควรเชื่อมโยงการดำเนินงานกับผลผลิต ผลลัพธ์ของงานที่ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบ เน้นผลที่ชี้ให้เห็นความสำเร็จและการพัฒนาองค์กรที่ภาพฉายสู่สังคมเป็นเกียรติยศชื่อเสียง
3. ส่งเสริมสนับสนุน ให้ข้อเสนอแนะและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานในการทำงานให้ได้ ตามมาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานที่อาจมีความซับซ้อน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องพัฒนาการดำเนินงานและทำความเข้าใจอย่างเร่งด่วน
4. การประชุม หรือจัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจ วางแผน (P) ดำเนินงานตามแผน (D) ประเมินผล (C) และนำผลมาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (A)

ประเด็นการสัมมนา เรื่องที่ 2 แนวคิดในการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพ การศึกษาควรทำอย่างไร เพื่อให้หน่วยงานได้มาตรฐานคุณภาพ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นดังนี้

1. สร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในหน่วยงาน โดยสร้างระบบและกลไกการดำเนินงานกลมกลืนไปกับเนื้องานตามปกติที่แต่ละส่วนรับผิดชอบโดยเสมอภาคทุกระดับ
2. วางระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา เน้นการพัฒนาตามเป้าหมาย(KPI) ที่กำหนดของทุกหน่วยงาน โดยกำหนดกรอบ PDCA ให้ครบถ้วน และนำผลเสนอผู้บริหารให้นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
3. ควรมีหน่วยงานกลาง สำหรับการรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อมูลระดับมหาวิทยาลัย และระดับหน่วยงาน โดยมหาวิทยาลัยต้องให้การสนับสนุนบุคลากร เครื่องมือและสถานที่ที่เหมาะสม โดยหน่วยงานอื่นๆทำหน้าที่เฉพาะการให้ข้อมูลเท่านั้น
4. ผู้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง ทั้งผู้บริหาร ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ควรศึกษาข้อมูลเพื่อถ่ายทอดแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง คณะกรรมการดำเนินงานที่แต่งตั้งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
5. ใช้การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ
6. มีการเสริมแรงจูงใจและการยกย่องชมเชยแก่ผู้ปฏิบัติงานดี

7. สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับผู้บริหาร กับเครือข่ายมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

ประเด็นการสัมภาษณ์ เรื่องที่ 3 ควรทำอย่างไรเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานเห็นว่าทุกคน ทุกส่วนงานควรมีส่วนร่วมในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นดังนี้

1. ต้องให้บุคลากรรู้ว่าผลที่ได้จากการทำงานประกันคุณภาพจะได้อะไรซึ่งอาจไม่ใช่เป็นเงิน แต่เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจว่าเป็นส่วนสำคัญขององค์กร
2. ผู้บริหารทุกระดับต้องเห็นความสำคัญ สนับสนุน ช่วยแก้ไขปัญหาวางแผนดำเนินการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ แสดงให้เห็นว่ามีความร่วมแรง ร่วมใจในการทำงานเป็นทีม และการมีมนุษยสัมพันธ์
3. ใช้ระบบ PDCA ในการทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องจะทำให้บุคลากรทุกระดับเห็นความสำคัญ ร่วมมือ ประสานการทำงานร่วมกัน

ประเด็นการสัมภาษณ์ เรื่องที่ 4 วิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่จะทำให้ทุกคนในหน่วยงานให้ความร่วมมือกับการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อคิดเห็นดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างระบบกลไกที่ชัดเจน วางแผนกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน หาวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุม ไม่เปลี่ยนแปลงเก็บข้อมูลบ่อยๆ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และสร้างบุคลากรที่พร้อมให้บริการ สามารถให้ข้อเสนอแนะได้เมื่อหน่วยงานสอบถามหรือร้องขอ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม
2. จัดทำเอกสารหลักฐานตัวอย่างที่สามารถใช้เป็นแนวทางการจัดการข้อมูล
3. ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องหลายรูปแบบ เช่น การลงพื้นที่ การจัดประชุม การทำเอกสารติดตามงาน และการติดต่อผ่านระบบออนไลน์
4. ข้อมูลที่หน่วยงานรายงานไปยังส่วนกลาง ส่วนกลางที่เกี่ยวข้องในแต่ละงานที่รับผิดชอบต้องทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูล ส่งให้กับหน่วยงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยไม่ควรขอข้อมูลซ้ำซ้อน หรือขอข้อมูลหลายครั้ง
5. จัดให้มีระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลรายบุคคลและช่วยในการประมวลผลเพื่อรายงานผลการดำเนินงานจากส่วนกลาง
6. สร้างสัมพันธภาพที่ดีให้เกิดความเข้าใจและเป็นเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ และพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ โดยศึกษาเฉพาะภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การ ให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

5.1 สรุป

เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อตอบสอบถามวิจัย ใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 จากบุคลากรของคณะ จำนวน 82 คน และฉบับที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านงานประกันคุณภาพ 5 คน ซึ่งเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายนอกของมหาวิทยาลัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ใช้ค่าเฉลี่ย(\bar{X})และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)โดยการแปลผล แบบประเมินค่า ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ ผลการเก็บข้อมูล สรุปได้ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จากบุคลากรของคณะ จำนวน 82 คน (ร้อยละ 100) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวน 60 คน (ร้อยละ 73.17) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 29.27) การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 37 คน (ร้อยละ 45.13) อยู่ในตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด จำนวน 33 คน (ร้อยละ 40.25) มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มากที่สุดจำนวน 37 คน (ร้อยละ 45.13) ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 49 คน (ร้อยละ 59.76) ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 71 คน (ร้อยละ 86.59) ส่วนมากได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา ระดับปานกลาง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 42.69) เห็นว่าการดำเนินงานประกัน คุณภาพทำให้เกิดการพัฒนาที่ทำอยู่ระดับปานกลาง จำนวน 32 คน (ร้อยละ 39.02) และพอใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการ อยู่ระดับปานกลาง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 42.68)

ผลการตอบแบบสอบถามแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ของการมีส่วนร่วม ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า มี 2 รายการประเมินที่ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินในระดับมาก คือ คณะสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.62) และผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วม ทุ่มเท พยายามในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ด้านประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.51)เป็นการส่งผลทางบวกในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

สำหรับรายการประเมินหัวข้ออื่นๆ ระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับปานกลางเท่ากันทุกรายการ คือ มีส่วนร่วมในการเข้ารับความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.62) มีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ของตนเองในการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.34) มีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษายภายใน (ค่าเฉลี่ย 3.39) มีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษายภายนอก (ค่าเฉลี่ย 2.76)มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษายภายในหน่วยงาน(ค่าเฉลี่ย 3.10) มีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษายภายใน (ค่าเฉลี่ย 3.11) มีส่วนร่วมในการสร้างกระบวนการพัฒนาการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.10) มีส่วนร่วมในการจัดระบบและโครงสร้างหรือการวางแผนการจัดการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 2.85) มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด(ค่าเฉลี่ย 3.33) มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน(ค่าเฉลี่ย 3.32)มีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะ (ค่าเฉลี่ย 3.27) มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.12) มีส่วนร่วมในการพัฒนาบริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ(ค่าเฉลี่ย 3.01)มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 2.85) มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 2.94) มีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชา(ค่าเฉลี่ย 3.30)มีส่วนร่วมในการพัฒนาคณาจารย์ หรือการพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาองค์กร (ค่าเฉลี่ย 2.85)มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการศึกษา เช่น สื่อการศึกษา ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้อื่น อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ หรือการบริการการศึกษา(ค่าเฉลี่ย 2.95)

รายการประเมินในภาพรวม การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17)

ผลการตอบแบบสอบถามแบบประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ของความคิดเห็น เพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อนำมาประมวลผลในภาพรวม ทุกรายการประเมิน พบว่า การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพศึกษาด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม ด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ภารกิจหลัก (ค่าเฉลี่ย 3.49, 3.43, 3.42, 3.41 ตามลำดับ)

ผลการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการประกันคุณภาพ การศึกษา จำนวน 37 คน (ร้อยละ 45.12) ต้องการให้มีการพัฒนาบริหารการประกันคุณภาพ การศึกษา จำนวน 31 คน (ร้อยละ 37.80) ต้องการให้งานประกันคุณภาพ ปรับปรุงการ ดำเนินงาน จำนวน 24 คน (ร้อยละ 29.27) ระบุวิธีการ แนวทาง หรือแบบอย่างที่ดี ในการ บริหารงานประกันคุณภาพ ที่จะทำให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพที่มี หลายเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน จำนวน 19 คน (ร้อยละ 23.17) ระบุ วิธีลดภาระงานเอกสาร หรือข้อมูลจำนวนมากที่ต้องใช้เวลาในการสืบค้น จำนวน 12 คน (ร้อยละ 14.63) มีระบบ หรือวิธีบริหารจัดการงาน หากเกิดปัญหาการเปลี่ยนบุคลากรในการ ทำงานเพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล การรายงานผลการดำเนินงานของท่าน อย่างมีประสิทธิภาพ 12 คน (ร้อยละ 14.63)

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญงานประกันคุณภาพ 5 ท่าน เห็นว่าปัญหา ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาในหน่วยงาน คือ การที่ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพ การศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้ง การขาดความรู้ในส่วนงานที่รับผิดชอบจะส่งผลต่อคุณภาพของงานด้วย จึงทำให้ผู้ที่ขาดความรู้ ความเข้าใจดังกล่าวจะเกิดความรู้สึกว่า การพัฒนาการบริหารงานโดยใช้ระบบประกันคุณภาพ เป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ทำให้เพิ่มภาระในการจัดทำข้อมูลเอกสารเพื่อการตรวจประเมิน และตัวบ่งชี้ต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านคุณภาพซึ่งมีความแตกต่างกันในการตีความ ตลอดจน มาตรฐานของผู้ตรวจประเมินที่แตกต่างกัน แก้ไขโดยผู้เกี่ยวข้องควรศึกษาข้อมูลเพื่อถ่ายทอด แก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง คณะกรรมการดำเนินงานต้องทำงานจริงจัง จัดการประชุม การ จัดการความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน และควรมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง

การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้หน่วยงาน ได้มาตรฐานคุณภาพ บุคลากรทุกระดับต้องเห็นความสำคัญ เกิดความร่วมมือ ประสาน

การทำงาน โดยใช้ระบบ PDCA การจัดการความรู้ การเสริมแรงจูงใจและการยกย่องชมเชย บุคลากรจะมีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน รวมทั้ง ผู้บริหารทุกระดับเห็นความสำคัญ สนับสนุน ช่วยแก้ไขปัญหา มุ่งผลสัมฤทธิ์ ความร่วมแรง ร่วมใจ การทำงานเป็นทีม การมีมนุษยสัมพันธ์ การสร้างความเข้าใจ ให้เห็นว่างานประกันคุณภาพมีความสำคัญ จะช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วม ในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรวางแผนในการดำเนินงาน วางแผนหาวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุม ไม่ขอข้อมูลซ้ำซ้อน ไม่เปลี่ยนแปลงแบบเก็บ ข้อมูลบ่อยๆ ใช้ระบบสารสนเทศช่วยในการจัดเก็บข้อมูล ข้อมูลที่อยู่ในส่วนกลางต้องส่งให้กับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับผู้บริหารกับ เครือข่ายมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ จะช่วยในการพัฒนาการบริหารงานประกัน คุณภาพการศึกษาได้

5.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยนี้ พบว่า บุคลากรของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความทุ่มเท พยายามในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ด้านประกันคุณภาพการศึกษา ต้องการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในองค์กร ดังนั้นผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทาง ในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาให้บุคลากรทุกประเภทมีความเข้าใจเล็งเห็นความสำคัญ ของการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้น ดังนี้

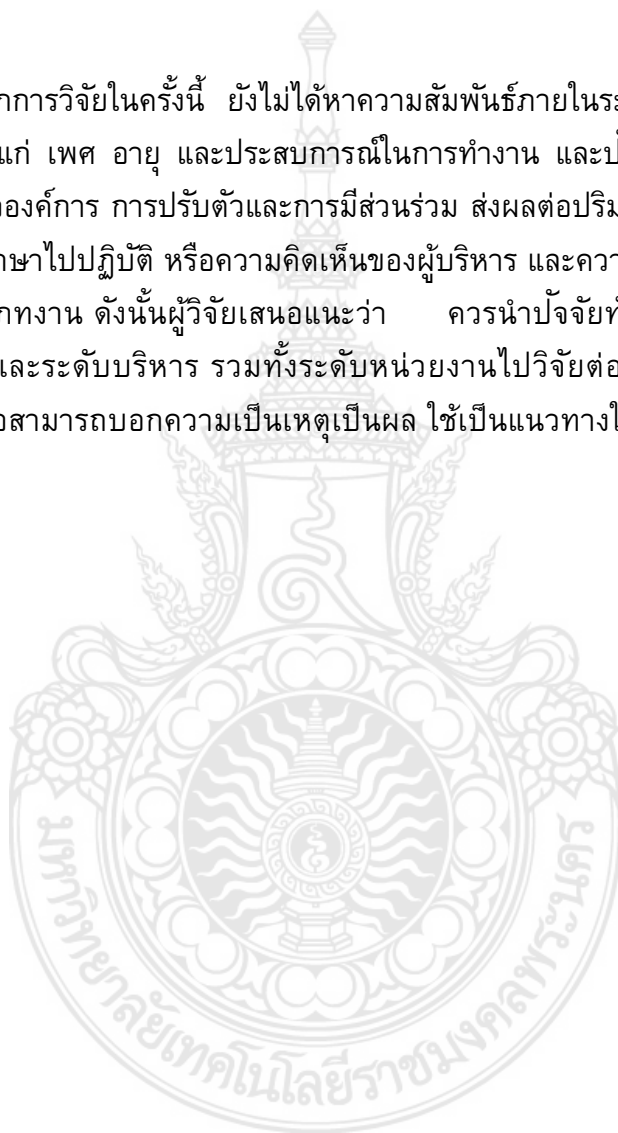
5.2.1 ควรนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป เช่น การประชาสัมพันธ์ข้อมูล การประสานงาน การสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ ความเข้าใจและเกิดการยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้บุคลากรทุกคน รู้สึกภาคภูมิใจว่าตนเองมีคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ของงาน มาจากความร่วมมือ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานให้หน่วยงาน

5.2.2 ในการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ ควรปรับยุทธวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล จัดเจ้าหน้าที่จากงานต่างๆ เป็นผู้รวบรวมการรายงาน ทั้งในระดับสาขาวิชาและระดับฝ่ายที่กำลังทำงาน

5.2.3 ทุกส่วนงานสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผน การกำหนดนโยบาย การบริหารงานบุคคล และแนวทางในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพไม่ให้ง่ายจนเกินไป ทำให้เกิดการสับสนในการรายงาน เพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ยังไม่ได้หาความสัมพันธ์ภายในระหว่างกัน เช่น ปัจจัยระดับส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน และปัจจัยระดับบุคลากร ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์กร การปรับตัวและการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อปริมาณการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ หรือความคิดเห็นของผู้บริหาร และความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน แยกตามประเภทงาน ดังนั้นผู้วิจัยเสนอแนะว่า ควรนำปัจจัยทั้งระดับบุคลากรแยกตามประเภทงาน และระดับบริหาร รวมทั้งระดับหน่วยงานไปวิจัยต่อในลักษณะการวิเคราะห์เชิงสาเหตุ เพื่อสามารถบอกความเป็นเหตุเป็นผล ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานได้

บรรณานุกรม

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2553.

สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร,
กรุงเทพฯ.

ชาญชัย อาจินสมอาจารย์. 2554. งานของผู้บริหาร. วารสารทรัพยากรมนุษย์ ปีที่4 ฉบับที่ 1
คณะทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .

นรินนาม. มปป. ตารางการเชื่อมโยงตัวบ่งชี้. (Online). www.qad.nu.ac.th/backoffice/php_form/files/CompareQA53.pdf, 15 กรกฎาคม 2554.

พิกุล ลีวสิริพงศ์. 2550. การใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่
เหมาะสมสำหรับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา
2553. สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร,
กรุงเทพฯ.

วาสนา แสงงาม. 2543. รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาพื้นฐาน
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2551. การบริหารการพัฒนา : แนวคิด ความหมาย ความสำคัญ และตัว
แบบการประยุกต์. (Online). www.stou.ac.th/Schools/SmsNew/download, 5 กรกฎาคม
2554.

วิสัยทัศน์ นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์(พ.ศ.2553-2556).
(Online). http://www.hec.rmutp.ac.th/th/files_upload/vision.pdf, 3 สิงหาคม 2554.

วิไล แสงเหมือนขวัญ. 2545. **วิจัยและพัฒนากการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา.**

หน่วยนิเทศก์ศึกษา, กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.

วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. มปป. **บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา.**

ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (Online). www. http://www.moe.go.th/
wijai/job%20of%20administrators.htm, 11 กรกฎาคม 2554.

สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

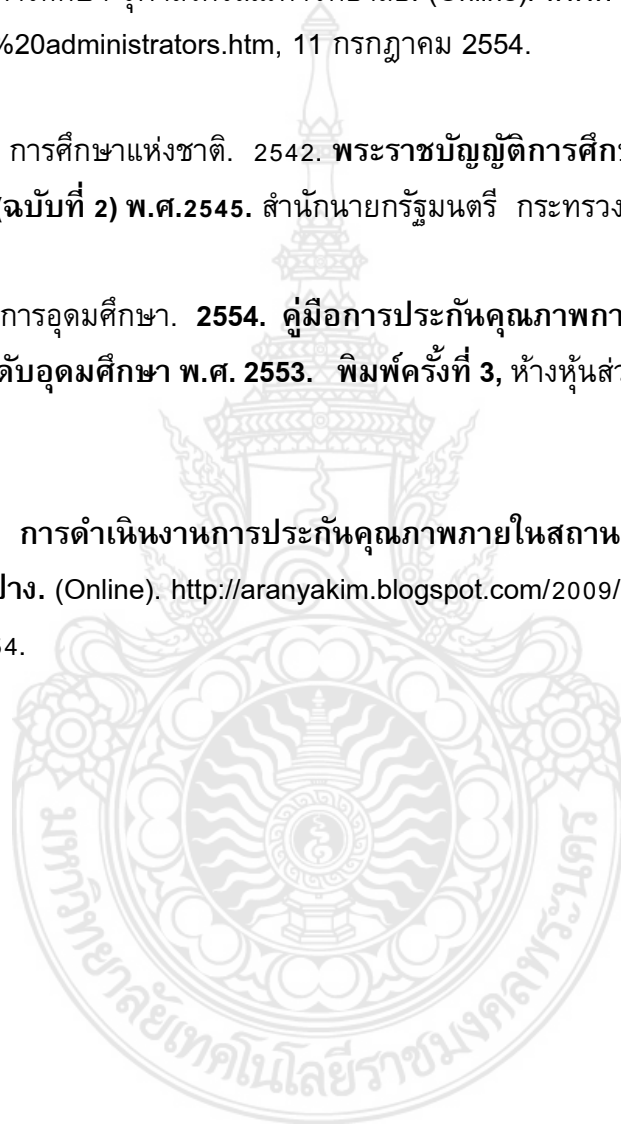
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553. พิมพ์ครั้งที่ 3, ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์,
กรุงเทพฯ.

อรัญญา กิมภีระ. 2552. **การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของ วิทยาลัย**

สารพัดช่างลำปาง. (Online). http://aranyakim.blogspot.com/2009/05/blog-post_1725.html,
1กรกฎาคม 2554.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง แบบสอบถาม มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะ
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของ
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน
และโปรดระบุข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

		สำหรับผู้วิจัย	
1. เพศ	1 ☐ ชาย 2 ☐ หญิง	☐	☐ 1
2. อายุ	1 ☐ 21-30 ปี 2 ☐ 31-40 ปี 3 ☐ 41-50 ปี 4 ☐ 51-60 ปี	☐	☐ 2
3. ระดับการศึกษา	1 ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี 2 ☐ ปริญญาตรี 3 ☐ ปริญญาโท 4 ☐ ปริญญาเอก	☐	☐ 3
4. ตำแหน่งงาน	1 ☐ คณบดี 2 ☐ รองคณบดี 3 ☐ ผู้ช่วยคณบดี 4 ☐ หัวหน้าสาขาวิชา 5 ☐ อาจารย์ 6 ☐ หัวหน้างาน 6 ☐ เจ้าหน้าที่ 7 ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	☐	☐ 4 ☐
5. ประสบการณ์ในการทำงาน	1 ☐ 5 ปี หรือน้อยกว่า 2 ☐ 6 – 10 ปี 3 ☐ 11 – 15 ปี 4 ☐ มากกว่า 15 ปี	☐	☐ 5

6. การได้รับการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
- 1 เคย ไปราระบุ.....
.....
- 2 ไม่เคย
7. ประสบการณ์การเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา
- 1 เคย 2 ไม่เคย
8. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
- 1 มาก 2 ปานกลาง
3 น้อย 4 ไม่ได้รับเลย
9. การดำเนินงานประกันคุณภาพทำให้เกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่
- 1 มาก 2 ปานกลาง
3 น้อย 4 ไม่เกิดการพัฒนา
10. ท่านพอใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ท่านดำเนินการอยู่
- 1 มาก 2 ปานกลาง
3 น้อย 4 ไม่พึงพอใจ
- สำหรับผู้วิจัย
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

**ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร
ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์**

กรุณาพิจารณาระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของท่านในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ตามรายการประเมินที่กำหนดต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการมีส่วนร่วมเพียงช่องเดียวที่ตรงกับการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุด

ความหมายของระดับการประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ

- 5 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการมีส่วนร่วม					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	ท่านมีส่วนร่วมในการเข้ารับความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา						
2	คณะสับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
3	ท่านมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ของตนเองในการประกันคุณภาพการศึกษา						
4	ท่านมีส่วนร่วม ทุ่มเท พยายามในการทำงานในส่วนที่ท่านเกี่ยวข้องเพื่อให้ประสบความสำเร็จในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ด้านประกันคุณภาพการศึกษา						
5	ท่านมีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน						
6	ท่านมีส่วนร่วมในการรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก						
7	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาภายในหน่วยงาน						
8	ท่านมีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน						
9	ท่านมีส่วนร่วมในการสร้างกระบวนการพัฒนาการศึกษา						
10	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดระบบและโครงสร้างหรือการวางแผนการจัดการศึกษา						
11	ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด						
12	ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึกให้เห็นว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน						
13	ท่านมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะ						
14	ท่านมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการมีส่วนร่วม					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
15	ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนา บริหารและติดตามการ ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้มั่นใจว่า การจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ						
16	ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและ ประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ						
17	ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามระบบการ ประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษา						
18	ท่านมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรการศึกษาใน สาขาวิชา						
19	ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาคณาจารย์ หรือการ พัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาองค์กร						
20	ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการศึกษา เช่น สื่อการศึกษา ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้อื่น อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ หรือ การบริการการศึกษา						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

กรุณาพิจารณาระดับการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ตามรายการประเมินที่กำหนด
ต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการบริหารงานเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านมากที่สุด

ความหมายของระดับการประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ

- 5 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการบริหารงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	มีแนวทาง/วิธีการ ในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ						
2	ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจ ต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						
3	มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						
4	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ						
5	สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
6	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพการศึกษา						
7	รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา						
8	บริหารงานวิชาการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ						
9	มีการแต่งตั้งคณะทำงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ						
10	มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการเพื่อสร้างความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน						
11	มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
12	มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง						
13	มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิชาการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
14	มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือ ความเข้าใจ ด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ ประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้						
15	มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานวิชาการ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา						
16	มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพ การศึกษาด้านวิชาการที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพ						
17	มีแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนา ระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิชาการ						
18	มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนา คุณภาพการศึกษาด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง						
19	มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ ร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน						
20	สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านวิชาการได้อย่างมี ประสิทธิภาพและไม่สับสน						
21	มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุง การปฏิบัติงานประกันคุณภาพ						
22	ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิชาการมีความโปร่งใส มีหลักฐาน ข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ ตรวจสอบได้						
23	มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพ การศึกษา						
24	การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดี ต่อคุณภาพการศึกษา						
25	มีการบริหารครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์ให้มีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา						
26	มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและ แผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศ และผู้ใช้นิติโดยรวม						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
27	มีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนา ปรับปรุงการบริหารวิชาการ						
28	ดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวน ตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมาย การผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ						
29	ผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด						
30	มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษา						

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	มีแนวทาง/วิธีการ ในการบริหารงานประกันคุณภาพ การศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา						
2	ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ ความเข้าใจ ต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						
3	มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อ ระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						
4	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านวิจัยและพัฒนา						
5	สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา						
6	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกัน คุณภาพการศึกษา						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
7	รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา						
8	บริหารงานวิจัยและพัฒนาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ						
9	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านวิจัยและพัฒนา						
10	มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ตามภาระงาน						
11	มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
12	มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง						
13	มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง						
14	มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือ ความเข้าใจ ด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ ประสิทธิภาพมาก ที่สุดเท่าที่จะทำได้						
15	มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานวิจัยและพัฒนา เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา						
16	มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพ การศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาที่ครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพ						
17	มีแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนา						
18	มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนา คุณภาพการศึกษาด้านวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง						
19	มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ ร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน						
20	สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนาได้ อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
21	มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ						
22	ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิจัยและพัฒนาที่มีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้						
23	มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา						
24	การบริหารงานวิจัยและพัฒนาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา						
25	มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิจัยและพัฒนาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของคณะ						
26	มีการบริหารงานวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล						
27	มีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ						
28	มีการดำเนินการตามนโยบายแผนงบประมาณ						
29	ส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย						
30	ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย						

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	มีแนวทาง/วิธีการ ในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ						
2	ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรู้ ความเข้าใจ ต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
3	มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						
4	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ						
5	สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
6	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงานในการประกันคุณภาพการศึกษา						
7	รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา						
8	บริหารงานบริการวิชาการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ						
9	มีการแต่งตั้งคณะทำงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ						
10	มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน						
11	มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
12	มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้อง						
13	มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานบริการวิชาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง						
14	มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ ประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้						
15	มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงานบริการวิชาการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา						
16	มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการที่ครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพ						
17	มีแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการ						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
18	มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง						
19	มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน						
20	สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้านบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน						
21	มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ						
22	ข้อมูลประกันคุณภาพด้านวิชาการมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้						
23	มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษา						
24	การบริหารงานบริการวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา						
25	มีการบริหารครุภัณฑ์ด้านบริการวิชาการให้มีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน						
26	มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านบริการวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะ						
27	มีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ						
28	ให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับคณะและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น						
29	การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้						
30	ให้บริการโดยผลตอบแทนเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่						

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	มีแนวทาง/วิธีการ ในการบริหารงานประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม						
2	ให้ความสำคัญ สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากร เกิดความรู้ ความเข้าใจ ต่อระบบงานประกันคุณภาพ การศึกษา						
3	มียุทธวิธีในการประสานงานให้บุคลากรเกิดการ ยอมรับต่อระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา						
4	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม						
5	สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา						
6	เป็นตัวอย่างที่ดีแก่หัวหน้างานและผู้ร่วมงาน ในการประกันคุณภาพการศึกษา						
7	รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในด้านการประกัน คุณภาพการศึกษา						
8	บริหารงานศิลปวัฒนธรรมตามระบบประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นที่น่าพอใจ						
9	มีการแต่งตั้งคณะทำงานการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม						
10	มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน						
11	มีคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา						
12	มีการเผยแพร่เอกสารคู่มือแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา อย่างถูกต้อง						
13	มีการดำเนินการเก็บข้อมูลงานศิลปวัฒนธรรม เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง						
14	มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านเอกสารหรือ ความเข้าใจด้านประกันคุณภาพ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ ประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
15	มีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการปรับปรุงงาน ศิลปวัฒนธรรมเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา						
16	มีเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลประกันคุณภาพ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมอย่างมี คุณภาพ						
17	มีแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม ที่สะท้อนการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม						
18	มีการนำผลการประเมินเป็นข้อมูลไปวางแผน ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่อง						
19	มีการพัฒนาแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานประกัน คุณภาพร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน						
20	สามารถปฏิบัติงานประกันคุณภาพด้าน ศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สับสน						
21	มีการสอนงาน หรือแนะนำผู้ร่วมงานเพื่อช่วยเหลือ ปรับปรุงการปฏิบัติงานประกันคุณภาพ						
22	ข้อมูลประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมมีความโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความ รับผิดชอบที่ตรวจสอบได้						
23	มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกัน คุณภาพการศึกษา						
24	การบริหารงานศิลปวัฒนธรรมเกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ การศึกษาส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา						
25	มีการบริหารวัสดุครุภัณฑ์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มี จำนวนเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม						
26	มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจ ด้านศิลปวัฒนธรรมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของคณะ						
27	มีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ของชาติ						
28	มีการควบคุมการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การ ดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการบริหาร					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
29	มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ เรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ผู้เรียนและ บุคลากรของคณะได้รับการปลูกฝังตระหนักถึงคุณค่า ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ						
30	สามารถบริหารเพื่อนำศิลปวัฒนธรรมไปใช้เป็นเครื่อง จรรโลงความตึงามในการดำรงชีวิตและประกอบ อาชีพ ได้						

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา

กรุณาพิจารณาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ตามประเด็นที่กำหนดต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน และโปรดระบุข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไรบ้าง

1 ไม่ประสบปัญหาและอุปสรรค 2 ประสบปัญหาและอุปสรรค กรณาระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านต้องการให้มีการพัฒนาบริหารการประกันคุณภาพการศึกษา หรือไม่ อย่างไรบ้าง

1 ไม่ต้องการ 2 ต้องการ กรณาระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านต้องการให้งานประกันคุณภาพ ปรับปรุงการดำเนินงาน หรือไม่ อย่างไรบ้าง

1 ไม่ต้องการ 2 ต้องการ กรณาระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีวิธีการ แนวทาง หรือแบบอย่างที่ดี ในการบริหารงานประกันคุณภาพ ที่จะทำให้ผู้ร่วมงานของท่าน มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพที่มีหลายเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน หรือไม่ อย่างไรบ้าง

1 ไม่มีวิธีการ ที่เป็นแบบอย่างที่ดี 2 มีวิธีการ ที่เป็นแบบอย่างที่ดี กรณาระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านมีวิธีการลดภาระงานเอกสาร หรือข้อมูลจำนวนมากที่ต้องใช้เวลาในการสืบค้น หรือไม่ อย่างไรบ้าง

1 ไม่มีวิธี 2 มีวิธี กรณาระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีระบบ หรือวิธีบริหารจัดการงาน หากเกิดปัญหาการเปลี่ยนบุคลากรในการทำงาน เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูล การรายงานผลการดำเนินงานของท่านอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ อย่างไรบ้าง

1 ไม่มีระบบ หรือวิธีบริหารจัดการงาน 2 มีระบบ หรือวิธีบริหารจัดการงาน

กรณาระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม)

คณะผู้วิจัย

3. ท่านคิดว่าควรทำอย่างไรเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานเห็นว่าทุกคน ทุกส่วนงาน
ควรมีส่วนร่วมในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างไรที่จะทำให้ทุกคนในหน่วยงาน
ให้ความร่วมมือกับการประกันคุณภาพการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ขอขอบคุณที่สละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์)
คณะผู้วิจัย